

Σ. Σ. Χαρκιανάκη

ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Σ. Σ. Χαρκιανάκη
Λιτανεία χρωμάτων

Πρώτη έκδοση, 'Αθήνα 1999

ISBN 960-353-064-6

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία και έκτύπωση:
Τυπογραφικό εργαστήριο Δόμος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιχάλη 16, 106 80 'Αθήνα, Τηλ. 360 55 32, Fax 36 37 304
Καστριτσίου 10, 546 23 Θεσσαλονίκη, Τηλ. 240 431, Fax 287 622

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

ΠΡΟΧΟΡΟΣ Α.Ε., Μαυρομιχάλη 64, 106 80 'Αθήνα
Τηλ. 36 16 226, Fax 36 24 412

Σ. Σ. Χαρκιανάκη

ΛΙΤΑΝΕΙΑ
ΧΡΩΜΑΤΩΝ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, 1978
Παραλήρημα τοῦ νότου, 1979
Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, 1980
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, 1981
Ἀπαράκλητοι καιροί, 1982
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων 1983
Τροπικὰ ἰδιόμελα, 1984
Μεροληψίες, 1985
Ἐν γῇ ἀλλοτρία I, 1985
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, 1986
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, 1987
Χέρια σκιᾶς, 1988
Διάκριση πνευμάτων, 1989
Νοσταλγία παραμέτρων, 1990
Ἐν γῇ ἀλλοτρία II, 1990
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, 1991
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, 1992
Σπασμένοι συνειρμοί, 1993
Υγρὰ τοπία, 1994
Τεφρὲς ἀκτές, 1995
Ἐν γῇ ἀλλοτρία III, 1996
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, 1996
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, 1997
Ἐπιφυλάξεις, 1998

Κύριε,

Δώσε στά λόγια μου κάτι απ' αυτό τὸ μέγα ἀνείπωτο
πού σέ κάνει νὰ σωπαίνεις.

Τ. Λειβαδίτης

ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Αὐγή καὶ ἡλιοβασίλεμα ποτὲ δὲν ἦταν
 χρονικοὶ προσδιορισμοί.
Δὲν ἐπιτρέπονται ἄρα οἱ προκαταλήψεις
 μεταξὺ τῶν ποιητῶν
 δηλαδὴ τῶν ἐκάστοτε βαρυαλγούντων
 ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιεχόμενο ποῦ
 καθεὶς ἀνακαλύπτει
στὴ δῆθεν οὐδέτερη διαδοχὴ τῶν στιγμῶν.
Μετέχοντας σὲ λιτανεία χρωμάτων
εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν καταθέσεις
 ὑπὲρ ἢ κατὰ
 γιά μέρα καὶ νύχτα.

Θεσσαλονίκη 3-7-98

Ο ΚΥΚΝΟΣ ΤΟΥ BOTANY BAY

Ὡ τὰ πουλιὰ πὺν ἀκούγαμε
δὲν ἔμειναν πουλιά.
(Γ. Σαραντάρης)

Τὸν εἶδα καθὼς ἔσπαγε τὶς φτεροῦγες
κι ἀναδιπλώνόταν
μικρογραφία ἀεροπλανοφόρου
γιὰ νὰ βυθίσει ἀμέσως τὸ μισὸ κορμί του
στὴν ἀφρισμένη θάλασσα
εἰς ἄγραν τροφῆς ἀβεβαίας.
Σὲ λίγο ἀναδυόταν πρῶτα τὸ μακρὺ του
ράμφος
ποὺ τὸ ξεδίπλωνε κι αὐτὸ σὲ τριγωνικὴ σημαία
χρώματος ἀνοικτοῦ κεραμιδι
κι ὅλο τὸ τοπίο ἔσταζε ἀλμύρα
πικρὴ ἐπωδὸς στὶς ἀποτυχημένες προσπάθειες
τοῦ πεινασμένου πτηνοῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 5-1-98

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

Οἱ ποιητές δὲν θὰ κουρασθοῦν
 νὰ ἐπικαλοῦνται
 τ' ἀνύπαρκτα γιὰ νὰ ὑπάρξουν
 τὰ πεθαιμένα γιὰ ν' ἀναστηθοῦν
 τὰ ἐξαντλημένα γιὰ νὰ βροῦν τὴ δόξα
 ποὺ ντύνεται ὁ ἥλιος ὅταν βασιλεύει.

Sydney-Brighton Le Sands 12-1-98

ΙΝΑ ΠΛΗΡΩΘῃ ΤΟ ΡΗΘΕΝ

Τὸ φεγγάρι ξεκίνησε χάρτινο
γιὰ νὰ γίνεῖ σὲ λίγο χρυσὸ
νὰ φωτίσει ὥς τὴν αὐγὴ τῆ νύχτα
ἔχοντας ἤδη νικήσει τὸν ἥλιο
ἵνα κι ἐδῶ πληρωθῇ τὸ ρηθὲν
«ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται».

Sydney-Brighton Le Sands 12-1-98

Η ΜΕΣΑ ΣΑΡΚΑ

Ήτανε πληγωμένος ὁ κορμὸς τοῦ δέντρου
κι ὅπως ἐξ ἀποστάσεως τὴν εἶδα
τὴ μέσα σάρκα νὰ σφαδάζει πελιδνὴ
πίσω ἀπὸ τοῦ σκληροῦ φλοιοῦ τὸ χρῶμα
εἶχα τὴν αἴσθησι πὼς ἡ ἀνθρώπινη μορφὴ
ἦταν κι ἐδῶ ἡ ἀναδυομένη
γιατὶ καὶ μέσ' ἀπὸ φυτὰ καὶ πέτρες
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ σύννεφα ποὺ διαλύονται
εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ πάντα συστενάζει
καὶ συνωδίνει ἄχρι καιροῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 16-1-98

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Ἀπὸ σένα πηγάζουν ὅλα τὰ λουλούδια.

Else Lasker-Schuler

Πολλοὶ τὸν ἔφαχναν
χωρὶς νὰ ξέρουν ἀκριβῶς τί τὸν ἤθελαν
ἀλλὰ κι αὐτὸς δὲν γνώριζε
ἂν ἔπρεπε νὰ πεῖ τὸ ὄνομά του
καθὼς ὑπάρχει πάντα ὁ κίνδυνος
παρεξηγήσεως
ὅταν οἱ ἄνθρωποι κινεῦνται στὸ περίπου
κάποτε μάλιστα καὶ στὰ τυφλὰ
ἀκολουθώντας ὄνειρο ρευστὸ
ἀκόμη κι ὅταν ἔχουν αἷμα πυρωμένο.
Πολλοὶ τὸν ρώτησαν
ἂν ἤξερε ὁδὸ καὶ ἀριθμὸ
σὲ γειτονιὰ πού τυράννησε ἀπόμερα
τὸ μεσημέρι
κι ὅταν ἐκεῖνος σήκωνε τοὺς ὤμους
σχεδὸν μὲ τύψεις
πού ἀγνοοῦσε πληροφορίες σχετικὲς
μὲ πρῶτες ἀνάγκες
τότε χαραζόταν σὲ διερχόμενο νέφος
ἴσως ἢ πιὸ αὐθεντικὴ
φυσιογνωμία τοῦ ἀνθρώπου.

Sydney-Brighton Le Sands 21-1-98

ΕΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

Μεγάλο πράγμα νὰ μπορεῖς νὰ μιλήσεις
νὰ σέβεσαι αὐτὸ ποὺ θὰ πεῖς.
Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ πεῖς πράγματα καινούργια
παρὰ μόνο σωστὰ
μὴν ἀφήσεις τοὺς ἀκροατὲς νὰ σοῦ ἐπιβάλουν
δικές των συνήθειες κι ἐπιθυμίες.
Ὁ λόγος δόθηκε στὸν ἄνθρωπο
ὄχι πρωτίστως νὰ κατα-σκευάζει
ἀλλὰ ν' ἀπο-καλύπτει καὶ νὰ κοινωνεῖ
σκεύη-κατασκευές θὰ 'ναι πάντα τὸ κέλυσος
ἀλήθεια, τὸ νὰ παίρνεις πίσω ἀπ' τὴ λήθη
ὅ,τι σοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός
μὲ παραλήπτες ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Μελβούρνη 31-1-98

Η ΓΕΝΕΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΩΝΥΜΩΝ

Οί ποιητὲς κοιμοῦνται σὰν τοὺς κλέφτες μὲ τὸ αὐτὶ τεντωμένο
στὴν ἄγνωστη λέξη.

(Τ. Λειβαδίτης)

Ἄν κατορθώσεις στὸ βιογραφικό σου σημείωμα
νὰ δεῖς ἀπὸ ποιὰ στιγμή καὶ πέρα
ἀρχίζουν νὰ γίνονται συνώνυμα
φόβος καὶ σκότος
τότε θά 'χεις λύσει τὴν ἀπορία
πῶς ἐπανέρχεται τὸ φῶς.

Sydney-Brighton Le Sands 9-2-98

Η ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΥΝΟΙΑ ΤΩΝ ΠΕΝΗΤΩΝ

Δώστε τους ὅ,τι σᾶς ζητήσουν
καὶ μὴν ἀγανακτήσετε
μήτε νὰ διανοηθεῖτε ποτὲ
νὰ τοὺς πεῖτε ζητιάνους.
Σὲ λίγο οὔτε ἐκεῖνοι θὰ μποροῦν
νὰ ζητοῦν
οὔτε κι ἐσεῖς νὰ δώσετε
θὰ εὐωδιάζει μακρινὴ ἀνάμνηση
ἢ ἀμοιβαία εὖνοια τῶν πενήτων.
Τότε εἶναι ἀκριβῶς πού θὰ δεῖτε
νὰ σαλεύουν τὰ βουνὰ
μ' ἓνα σας μόνο νεῦμα χωρὶς λόγια
σὰν τὰ ἐλάφια θὰ σαλτάρουν οἱ χωλοὶ
τρανὴ θ' ἀκούγεται ἡ γλῶσσα μογιλάλων.

Sydney-Brighton Le Sands 10-2-98

ΠΡΕΥΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΣΤΙΞΕΩΣ

Τοῦ ἀνθρώπου ὁ βηματισμὸς
δὲν εἶναι ἀπλὴ μετακίνηση
ἀδιάφορο ἀπ' τὴν ἡλικία ἢ τὴν κατάστασι
τῆς ὑγείας
ἀρκεῖ νὰ διαβάξει κανεὶς μὲ προσοχὴ
τὰ ἰδιαιτέρα σημεῖα στίξεως
ποὺ σβήνουν μάλιστα ἐδῶ σὲ ρευστότητα
φονικότερη
ἀπ' ὅ,τι οἱ μαχαιριῆς τῶν κουπιῶν
σὲ ὑγρὴ ἐπιδερμίδα.
Δὲν εἶναι μόνο τὰ πόδια ποὺ μιλοῦν
στὸ περπάτημα
ἢ ψυχὴ διαχέεται σὰν τὸ αἷμα
σ' ὅλες τίς κινήσεις τοῦ σώματος
μιλώντας μέσ' ἀπ' τὸν ρυθμὸ καὶ τὴν ἔντασι
ἀπὸ τὸ κύρτωμα τῶν ὤμων
τὸ βάρος τῆς πατημασιᾶς
τὸν τόνο τοῦ βλέμματος
τὴ συχνότητα τῆς ἀνάσας.

Sydney-Brighton Le Sands 11-2-98

ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΝΑΥΑΓΟΥ

“Όταν είσαι έξομολογητής
αμβλύνονται τὰ αἰσθήματά σου.

H. Bell

Ἀκούγοντας γιὰ χρόνια ἐμπιστευτικά
 προσωπικὲς περιπέτειες
 καὶ προσπαθώντας νὰ μὴ χάσεις τὴ συνέχειαν
 γιὰ νὰ μπορεῖς νὰ παρηγορήσεις
 τὸν ὁμιλοῦντα
 συλλαμβάνεις κάποτε τὸν ἑαυτὸ σου
 σὲ κατάσταση ναυαγοῦ
 ποὺ δὲν ἔχει πιά μάτια ἢ αὐτιά διαθέσιμα
 παρὰ μονάχα δυὸ χέρια ποὺ κωπηλατοῦν
 στὸ κενὸ
 γιὰ ν' ἀποφύγουν ἔστω καὶ στὴν τύχη
 τὸ ὑγρὸ χάος.

Sydney-Brighton Le Sands 12-2-98

ΜΗΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΟΙ

Καμιά ἀπολύτως λέξη δὲν ἔγινε
για νὰ ζήσει μόνη
οἱ λέξεις ὀλοκληρώνονται μονάχα
ὅταν συλλαμβάνουν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη
γεννώντας ἀσπόρως
καὶ μὴ μοῦ πεῖτε πὼς δὲν ὑπάρχει
παρθενογέννηση.

Sydney-Brighton Le Sands 12-2-98

ΟΙ ΑΘΩΟΙ

Τὸ νὰ σὲ ἀνακρίνουν γιὰ τὸν χαρακτήρα σου
καὶ νὰ ὁμολογεῖς ἀνενδοίαστα τὴν ταυτότητά σου
εἶναι ἴσως ἡ μεγαλύτερη πρόκληση
σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ χάνει ἡ μάνα τὸ παιδὶ
καὶ τὸ παιδὶ τὴ μάνα.

Στὴν ἀγορὰ οἱ πολλοὶ σήμερα δὲν ἀντέχουν
τὴ συμπαγὴ βεβαιότητα τοῦ ἀθώου
ποὺ δὲν αἰσθάνθηκε ρήγματα στὴ συνείδηση
παρὰ μόνο ραγίσματα στὴν καρδιά
γι' αὐτὸ καὶ δὲν πλήγωσε κανένα.

Δὲν εἶναι λοιπὸν νὰ θαυμάζεις
ποὺ οἱ θέσεις στὴ ζωὴ συνεχῶς λιγοστεύουν
γιὰ τοὺς ἀθώους
τὸ ξέρουν ἄλλωστε κι οἱ ἴδιοι πὼς συγγενεύουν
μὲ τοὺς νεκροὺς
δὲν μπορεῖς ὅμως νὰ μὴ θαυμάσεις
τὴ δύναμή τους νὰ ἐπιβιώνουν.

Sydney-Brighton Le Sands 13/14-2-98

ΑΝΟΙΚΤΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

*Εἶχα δεῖ γέννα καὶ θάνατο
μὰ νόμισα πὼς ἦταν διαφορετικό.*

T. S. Eliot

Τὸ κύμα σκάζοντας στὸ βράχο
ἢ στὴν ἀμμουδιὰ
δηλώνει πὼς δὲν τέλειωσε ὁ γύρος τοῦ κόσμου
καθὼς ξαναγεννιέται ἀπ' τὴν ἀρχὴ
χωρὶς καθυστέρηση
στὸ σημεῖο ἀκριβῶς ποὺ βρῆκε
τὴ συντριβὴ
κι ὅποιος γνωρίζει ἀνάγνωση καὶ γραφὴ
ἄς λύσει τὸ αἶνιγμα.

Sydney-Brighton Le Sands 14-2-98

ΜΥΘΙΚΗ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΜΥΘΩΔΗΣ

“Η μήπως τὸ λυκόφως εἶναι ἡ μόνη μας πατρίδα...

Τ. Λειβαδίτης

Ὁλόκληρο τὸ φῶς εἶναι ἀσήκωτο
γιαὶ μισοὺς ἀνθρώπους
καὶ δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ δὲν εἶναι μισὸς
ὕστερ’ ἀπὸ τὴν πρώτη ἐκείνη πτώση
ἢ ὅποια δὲν ἦταν μυθώδης
ἀλλ’ ὅπωςδὴποτε μυθικὴ
ἀφοῦ μᾶς περιέλαβε ὅλους
καὶ πέρ’ ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς Ἱστορίας.

Sydney-Brighton Le Sands 14-2-98

Η ΜΙΚΡΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

Μεγάλο θαῦμα ἔκαμε χωρὶς νὰ τὸ ξέρει
στὴν καντίνα τοῦ Kindergarten
ἡ μικρὴ Παναγιώτα.
Μὴ ἔχοντας καταλάβει ἀκόμη
πῶς χρώματα καὶ παραστάσεις συμβατικές
μεταμορφώνουν τὴν ἐπιφάνεια τοῦ χαρτιοῦ
σὲ παντοδύναμο νόμισμα
ἔβγαλε χαρτομάντηλο ἀπ' τὴν τσέπη της
καὶ δίνοντάς το στὴν ἐκπληκτὴ πωλήτρια
πῆρε ὅπως τ' ἄλλα παιδιὰ τὸ παγωτό της.
Ποῦ νὰ ἔξере ἡ ἀνίδεη μικρὴ
πῶς τρύπησε ἡ χειρονομία της
τὴν καρδιά μας
σὲ τί δεύτερες σκέψεις μᾶς ἔβαλε
σὲ πόσα πρῶτα δάκρυα...

Sydney-Brighton Le Sands 16-2-98

ΟΙ ΠΡΟΣΗΛΥΤΟΙ ΤΟΥ ἌΛΛΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Δέν θά ἴλεγα πῶς εἶναι πολὺ διαφορετικοὶ
ἀπ' τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους
ἀφοῦ μιλοῦν καὶ ντύνονται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο
χρησιμοποιώντας τὴν ἴδια γλῶσσα
ἴσως καὶ τὸ ἴδιο λεξιλόγιο
χωρὶς ἐν τούτοις νὰ συνεννοοῦνται πάντα
ἀκόμη καὶ μεταξύ των.
Συχνὰ ἐπίσης τοὺς συλλαμβάνεις
νὰ κάνουν πράγματα ἐνὸς ἄλλου κόσμου
ὥστε νὰ νομίζεις πῶς ὄνειρεύεσαι·
συνομιλοῦν λόγου χάρη μαζί σου
κι εἶναι ἀπόντες
εἴτε ἀπλώνοντας τὸ χέρι νὰ σὲ χαιρετίσουν
ἔχεις τὴν αἴσθησιν πῶς ἓνας κύκνος
τεντώνει φτερὸ
ἕτοιμος νὰ χαθεῖ στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα.
Ποιὸς ἐπὶ τέλους θὰ προσγειώσῃ
φιλόανθρωπα
αὐτοὺς τοὺς προσήλυτους τοῦ ἄλλου κόσμου;

Sydney-Brighton Le Sands 17-2-98

ΩΡΕΣ ΣΦΑΓΗΣ

Ἡ φλυαρία τῶν ἀφρόνων τώρα, καθεστῶς
 ἢ ὑπεροψία τῶν νάνων, ρουτίνα
τέτοιες ὑπῆρξαν πάντα οἱ ὥρες τῆς σφαγῆς·
ποιὸς θὰ μᾶς πεῖ τί πρόκειται ν' ἀκολουθήσει
 τούτη τὴν ἄγρια ἔκπτωση
 ποιά δύναμη θὰ τὴν ἀναχαιτίσει;

Sydney-Brighton Le Sands 18-2-98

Η ΣΙΩΠΗ

Γέμισα μέ ὀνόματα τῇ σιωπῇ.

G. Ungaretti

Ἡ σιωπὴ δὲν εἶναι κατάστασις
σταματημένη λειτουργία
μήτε συνθήκη ἀνοιχτὴ σὲ ἀλλοιώσεις
εἶναι αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς οὐτοπίας
ποὺ ὅσο κι ἂν προσπαθοῦμε νὰ
τ' ὀνομάσουμε
μένει ἀνέκφραστο σὰν τὸν ἴδιο τὸ Θεὸ
ποὺ δὲν ἀνοίξε τὴν ἐλάχιστη χαραμίδα
παρὰ τίς τόσες Ἀποκαλύψεις
σὲ Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη
τοὺς Θρήνους τοῦ Ἱερεμία
τοὺς Ψαλμοὺς τοῦ Δαυῖδ
τοὺς Μακαρισμοὺς τῆς ἐπὶ τοῦ Ὁρους ὁμιλίας.

Sydney-Brighton Le Sands 19-2-98

Η ΑΝΤΙΦΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

*Βλέπει στὸν κόσμον τὶς κηλίδες τοῦ ἡλίου
κι οἱ ἄλλοι τὸν λένε τρελό.*

Δημ. Ἀγγελῆς

Μεμψίμοιρος δὲν εἶναι μήτε φθονερός
ξέροντας πῶς ὑπάρχουν διαλείψεις
ἀκόμη καὶ στῶν Ἀσωμάτων τὸν βηματισμὸ
ποὺ ἔχει στόχο καὶ ρυθμὸ στὸ ξέφωτο.
Καταγγέλλοντας τὴν ἀντίφαση στοὺς ὅρους
αὐτὸς ἀγωνίζεται γιὰ τὰ ριζώματα
τὸ ἀειπάρθενο στὴ μήτρα τοῦ κόσμου
κι ὅσοι δὲν συμμερίζονται τὴν ἀγωνία του
εἶναι κλέφτες καὶ ληστές.

Sydney-Brighton Le Sands 20-2-98

ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ

Πάει καιρὸς ποῦ δὲν μιλήσαμε γι' ἀγάλματα
κι ὅμως κάποτε ἦταν οἱ πιστότεροι φίλοι
καθὼς μᾶς ἐβλεπαν κατὰματα καὶ δὲν μιλοῦσαν
ἔχοντας ἓναν ἥρωικὸ ἀέρα κινήσεως
σ' ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος
κι ἂς ἔμεναν ἰσοβίως ἀκίνητα
στὴ στενὴ τους βάση.
Κρίμα ποῦ καθὼς θυμηθήκαμε
τὸ ἦθος τῶν ἀγαλμάτων
δὲν ἔχουν μείνει πιὰ περιθώρια
γιὰ ἀγαλλίαση·
τώρα ὁ θρίαμβος τοῦ λευκοῦ
στηλιτεύει τὸ μαῦρο
ὁ χρησμὸς τῆς ἀδράνειας ἀκυρώνει τὸ πράσινο.

Sydney-Brighton Le Sands 22-2-98

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΧΙΜΑΙΡΑΣ

Εἶπες θὰ ποῦμε στοὺς ἀνθρώπους
ὅλη τὴν ἀλήθεια
ὅπως τουλάχιστον τὴν ἀντιληφθήκαμε
μέσ' ἀπ' τὰ ὄνειρα, τὰ παθήματα καὶ τὰ
βιβλία
καὶ θὰ δοῦμε στὴ συνέχεια πῶς ἀντιδρᾷ
τοῦ καθενὸς ἡ συνείδηση
ὅπως περίπου μετροῦμε σ' ἓνα φάρμακο
τὴν ἀντίδραση τοῦ κάθε ὁργανισμοῦ
προσέχοντας ἰδιαίτερα τὶς δόσεις
καὶ τὶς παρενέργειες.
Τελικὰ βέβαια κανεὶς δὲν πίστεψε
πὼς λέγαμε ὁλόκληρη τὴν ἱστορία
ἔτσι, συνέχισαν νὰ ρωτοῦν καὶ νὰ ἀμφιβάλλουν
ὅπως δὲν σταμάτησαν νὰ παίρνουν νέα
φάρμακα
ἀδιαφορώντας ὅπως πρὶν γιὰ τὶς
παρενέργειες.

Sydney-Brighton Le Sands 24-2-98

ΟΙ ΦΩΝΑΣΚΟΥΝΤΕΣ

“Όσο σοφότερος γίνεται ὁ ἄνθρωπος
τόσο βαθύτερα σκέφτεται
καὶ λιγότερα λέει
ἔχοντας μέτρο τοὺς νεκροὺς
ποὺ σωπαίνουν διὰ παντός
νῶ γνωρίζουν πὼς δὲν εἶναι ἀπόντες
ἀπὸ τὴν ἐπικοινωνία τὴν εὐρύτερη
πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων.
“Όσοι λοιπὸν θορυβοῦν καὶ φωνάζουν
μὴν περιμένουν νὰ γίνουν συνόμιλοι
στὸν κύκλο τῶν πιστῶν
ὅπου συνομιλία εἶναι γένεσις εἰς οὐσίαν·
αὐτοὶ θὰ μείνουν διὰ βίου ἀνεπίδεκτοι
ἀσκοῦντες τὴν ἔνταση τῆς φωνῆς των
ἐνῶ θὰ μπορούσαν νὰ ἐγκαταστήσουν
ἀπλῶς μεγάφωνο.

Sydney-Brighton Le Sands 26-2-98

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

Ἄν ἡ δημοκρατία ἐπιτάσσει
ἢ τῶν πλειόνων φωνή κρατήτω
ἅς θυμηθοῦμε πὺς οἱ πολλοὶ βρίσκονται
στὴν ἀπέναντι ὄχθη
καὶ καθορίζουν τὰ βήματά μας
ἐνῶ ἐκεῖνοι συντηροῦν τὴν τελείωση
μὲ βῆμα σημειωτόν.

Sydney-Brighton Le Sands 27-2-98

DESPERADOS

«Ἐμεῖς ποὺ χάσαμε τὰ μάτια
τὰ φρύδια θὰ φυλάξουμε;»

Ἑλλην. παροιμία

Ὅλοι μᾶς ἔλεγαν νὰ κόψουμε
τὶς κακὲς μας συνήθειες
μὰ μεῖς δὲν πειθαρχούσαμε
ὄχι γιατί νομίζαμε πὼς δὲν εἶχαν δίκιο
ἀλλὰ γιατί πιστεύαμε πὼς ἤμασταν
οὕτως ἢ ἄλλως
οἱ νικημένοι τῆς ζωῆς.

Brighton Le Sands 27-2-98

ΠΑΡΑ-ΠΟΝΟ

Καὶ τί θαρρεῖς πῶς εἶναι τὸ παράπονο;
Εἶν' ἓνας πόνος πιὸ ἐκεῖ ἀπ' τὸν πόνο
ποῦ θέλει ὅμως νὰ μείνει ἄσημος
χωρὶς νὰ εἶναι ἀπ' τὴν ἴδια τῇ φύσῃ του
καθόλου ὑποτονικός.
Εἶναι ἓνας πόνος ποῦ στέκει παράμερα
σὰν τὸ παιδὶ ποῦ πάει νὰ κλάψει
κι ἔφυγε πιὸ πέρα
γιὰ νὰ μὴ βλέπει κατὰματα κανένα πιά
ἢ μᾶλλον νὰ μὴ τὸ βλέπουν
ἔτσι ποῦ τώρα ντρέπεται
καθὼς τὸ παραμέρισαν γιὰ κάτι ἄλλο.
"Ἐνα λοιπὸν ἀπαρηγόρητο παιδὶ
τὸ παράπονο
ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ ξέρει ἐκ τῶν προτέρων
πῶς θὰ βρίσκεται πάντα στὸ παρὰ
καὶ πάντα θὰ κοιτάζει πέρα.

Sydney-Brighton Le Sands 1-3-98

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

«Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν Χριστὸς
καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος»

Φιλιπ. 1,21

Ἐγὼ ἐπὶ τέλους, κύριοι, εἶχα μιὰ δικαιολογία
ἀρκετὰ σοβαρὴ

νὰ κρεμασθῶ στὴ μέση τοῦ δάσους
τὴν ὥρα πού τὸ φθινόπωρο γινόταν
μιὰ ἐπὶ πλέον ταπείνωση
καθὼς μετέδιδε ρίγος καὶ πυρετὸ
στὰ φύλλα τῶν δέντρων.

Ἦταν λοιπὸν ὁ ἀνεξήγητος Σταυρὸς
τοῦ Υἱοῦ τῆς Παρθένου
πού ἔδειχνε τὴ θέση μου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν
ἄλλωστε κάπου ἔπρεπε νὰ βρεῖ ἀνταπόκριση
ἐκεῖνο τὸ «Χριστὸν ἐνεδύσασθε»
στὸ βάπτισμά μου.

Sydney-Brighton Le Sands 1/3-3-98

ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Κεῖνοι ποὺ διάλεξαν νὰ περπατοῦνε μόνοι
ἐπόμενο νὰ μένουν σιωπηλοὶ
εἶν' ὅμως ἀπαραίτητο νὰ ᾿ναι καὶ λυπημένοι;
Δὲν βρῆκαν νὰ τοὺς συντροφεύσει μιὰ
εὐχάριστη σκέψη
μιὰ φωτεινὴ ἀνάμνηση, ἔστω καὶ μακρινή;
Πρόκειται φαίνεται γιὰ φαῦλο κύκλο
ὅπου κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μαντέψει
ἂν ἦτανε ἡ λύπη ποὺ ὁδήγησε στὴ μοναξιά
ἢ εἶναι ἡ μοναξιά ποὺ γέννησε τὴ λύπη.

Sydney-Brighton Le Sands 12-3-98

ΟΡΙΣΤΙΚΟ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Εἶναι οἱ σκιές τῶν ρούχων πού θά
δίνουν συνεντεύξεις
ὅταν τὸ σῶμα μας θά ἔχει γίνει ξανά
χῶμα ἀνώνυμο, ἀσχημάτιστο.

Sydney-Brighton Le Sands 26-3-98

ΤΟ ΑΟΡΑΤΟ ΣΚΗΠΤΡΟ

Ἡ γλῶσσα πρὶν λαλήσει ἦταν
ἀνάσα·

Ἄνακτα κάνει κι ἐσένα

ἀπ' τὴ στιγμὴ

οὐ παίρνοντας τὸ ἀόρατο σκῆπτρο

θ' ἀναζητήσεις ὡς κτήσεις δεδομένες

τὰ λανθάνοντα μέρη τοῦ λόγου

μέσ' ἀπ' ὁλόκληρο τὸν λαὸ

μιὰ ποὺ ὁλόκληρος ὁ λαὸς εἶναι δικός σου

ταυτόσημη ἀδιαίρετη παγκληρία.

Sydney-Brighton Le Sands 31-3-98

ΣΕ ΧΡΟΝΟ ΑΝΥΠΟΠΤΟ

Τὰ ρυθμικά χτυπήματα στὸ βράχο
ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ πέρα γδοῦπος δυσδιάκριτος
δὲν ἦταν ποδοβολητὸ φαντασμάτων

ἀπὸ τὰ χρόνια του τὰ παιδικά.

Ἦταν νησιώτης ἀπ' τὴν Κῶ καὶ εἶχε πιάσει

χταπόδι ποὺ τὸ χτύπαγε νὰ μαλακώσει

ἔμοιαζε ὅμως νὰ ἔχει μίσος προαιώνιο

γιὰ τὶς ἀμέτρητες θηλές τῶν πλοκάμων

ἴσως γιατί ρούφηξαν σὲ χρόνο ἀνύποπτο

μορφές φτωχότερης ζωῆς ἀνυπολόγιστης.

Sydney-Brighton Le Sands 2-4-98

Η ΠΡΩΤΗ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ

*Στὸν γρηγοροῦντα καὶ Ἑλληνολάτρη Φιλόλογο
Σαράντο Καργάκο*

Μίλα μου ἑλληνικά
καὶ πὲς ὅ,τι θέλεις
αὐτὴ δὲν εἶναι γλώσσα ποὺ τὴν χάλκευσαν
σὲ χυτήριο τῆς γῆς.
Εἶναι τραγούδι ἀέρινο
κλεμμένο ἀπὸ τ' ἄστρο
τὴν ὥρα ποὺ σώπαιναν καὶ ριγοῦσαν
στὴν πρώτη πανσέληνο
τὸ ἄστρο τὸ συνώνυμο τῶν Πανελλήνων.

Sydney-Brighton Le Sands 10-4-98

MONO EIKONEΣ

Μιά ζωὴ μὲ τὸ δάχτυλο τεντωμένο
ὥς τὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα
ἔδειχνε μόνο εἰκόνες
σχήματα καὶ χρωματισμούς ποὺ
παρέρχονταν
σὰν τὶς ρευστὲς φιγοῦρες τῶν νεφῶν
τὶς μέρες τοῦ χειμῶνα.

Sydney-Brighton Le Sands 11-4-98

Η ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

“Όταν τὰ μάτια μου κλείσουν ὀριστικά

μὴ λυπηθοῦν οἱ φίλοι μου

μὴ χαροῦν οἱ ἐχθροί μου.

Αὐτὰ τὰ μάτια θά ’χουν ἤδη θηλάσει

ὅσο φῶς διψοῦσε ἡ ψυχὴ

γι’ αὐτὸ θά ’ταν ματαία ἡ περαιτέρω

διαμεσολάβηση.

Sydney-Brighton Le Sands 17-4-98

ΟΙ ΓΕΡΑΝΟΙ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

Ἄδρανοῦν σιωπηλοὶ καὶ προτεταμένοι
σὲ ἴση ἀπόσταση ἀπ' ἀλλήλων
σὰν λιπόσαρκοι ξεπαγιασμένοι φρουροὶ
κι ὑποβάλλουν συγκίνηση
παρεμβολῆς Ἀρχαγγέλων!

Sydney 18-4-98

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ

Ὅσο οἱ θεσμοὶ ἦταν ἀκόμῃ δεσμοὶ
ὁ κόσμος ἔνιωθε ἀσφαλῆς καὶ δεμένος.
Ἀργότερα πού δῆθεν μᾶς ἔλυσαν
τὰ μάγια καὶ τὰ χέρια
κυνηγώντας τὸ ἀπό-λυτο γίναμε δοῦλοι
τοῦ βέβηλου καὶ τοῦ χυδαίου.

Sydney-Brighton Le Sands 21-4-98

ΝΗΜΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΑ

Σὰν πνεῦμα πού περνᾷ καὶ δὲν ὑπάρχει.

Σταῦρος Ζαφειρίου

Ἡ ζωὴ μπερδεμένο κουβάρι
τὸ νῆμα πού ζήσαμε ἤδη μνήμα σχηματισμένο
αὐτὸ πού μένει ἀκόμη, ἱστὸς ἀράχνης ἀβέβαιος
σελαγίζει σταθερὴ ἀγωνία
τὴν ἐλπίδα ὥς τὴν ἔσχατη ἀπογοήτευση.

Adelaide (airport) 24-4-98

ΑΜΩΜΟΙ ΕΝ ΟΔΩ Β΄

Δὲν φοβηθήκανε τὴ νύχτα καὶ τὴν περπατῆσαν
χωρὶς ραβδὶ στὸ χέρι γιὰ σκυλιὰ
χωρὶς κλεφτοφάναρο γιὰ πηχτὸ σκοτάδι·
τοὺς ἔφτανε ποὺ εἶχαν βῆμα συντονισμένο
κι οἱ κουβέντες των φοβέριζαν τ' ἀερικά.

Sydney-Brighton Le Sands 26-4-98

ΑΓΡΑΦΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ

Ποτέ δὲν ἦταν στὸ χέρι σου νὰ τὴ διαλέξεις
τὴν πόλη πού θὰ κατοικοῦσες
ἀφοῦ εἶχες δεσμεύσει τὸν ἑαυτό σου

σχεδὸν παιδιόθεν

στὰ νοητὰ κι ἴσως γι' αὐτὸ ἀεικίνητα ὅρια
αὐστηρὰ καθιερωμένης στολῆς
γιὰ τὴν ὁποία πειθαρχία καὶ ὑπακοή
εἶχαν ἀπ' τὴν ἀρχὴ ρυθμισθεῖ στὸν ἴδιο τόνο
μὲ τὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος.

Ἡ πόλη βέβαια ποτέ δὲν ἦταν
ἄψυχο σύμπλεγμα ἀπὸ δρόμους καὶ πλατεῖες
σπίτια καὶ δέντρα παραλίες καὶ λόφοι
φωνές καὶ κίνηση θόρυβος καὶ καυσασέρια
μήτε ἡ ἀποσιωπημένη στὸ βάθος
κρυφὴ ζωή.

Μέσ' ἀπ' ὅλα τοῦτα καὶ πέρ' ἀπὸ τοῦτα
ἡ κάθε πόλη ἓνα ἄγραφο πεπρωμένο
κι ὁ δρόμος μιὰ συλλογικὴ δυνατότητα
νὰ κινηθεῖς πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις
ὥσπου νὰ βρεῖς ἢ νὰ χάσεις τὸ σῶμα σου
οὕτως ἢ ἄλλως ταυτισμένο
μὲ τὴν ψυχὴ σου.

Sydney-Melbourne 4-5-98

ΤΑ ΚΑΘΕΚΑΣΤΑ

*Μὲ τὸ ἄλλο χέρι της ἡ λαχτάρα γιὰ τὴ ζωὴ
χαιδεύει τὸν θάνατο.*

Ὁκτάβιο Πάς

Γι' αὐτὸ λοιπὸν μᾶς ἔδωσε δυὸ χέρια
ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον
χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς;
Πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ δρέψουμε καρπὸ
ποὺ νὰ μὴν ἔχει σκουλήκι μέσα στὸ
κουκούτσι;
Κι ὅμως γνωρίζοντας ἐκ τῶν προτέρων
τὰ καθέκαστα
ἐξοικειώνεσαι νωρὶς
μὲ τὰ μυστήρια ὅχι μόνο τοῦ θανάτου
ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς
συσχετικὰ ἀπολύτως καὶ ὁμολογα.

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-98

Η ΠΑΓΙΔΑ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ

Ήτανε τόσο τέλεια ἡ ὁμορφιά σου
 πού στὸ τέλος γινόταν πληκτική
γιατὶ σ' ὁδηγοῦσε σὲ χειρονομίες
 ὄχι αὐθεντικές
 σὲ δηλώσεις ἀνευλαβεῖς
 αὐθαίρετες
 ἐν ὀνόματι τῆς ὁμορφιᾶς σου.
Ὅταν ἐν τέλει πέρασαν τὰ χρόνια
καὶ χάθηκαν οἱ φροῦδες βεβαιότητες
πολλοὶ σου φίλοι ἔσπευσαν νὰ σὲ στηρίξουν
 ἔστω μὲ δυὸ λόγια εὐγνωμοσύνης
 στὸ κινητό σου
ἐνῶ ἐσύ ἀναδυόσουν γιὰ πρώτη φορὰ
 ἀπ' τὸν πρῶτο σου λήθαργο.

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-98

ΤΟ ΘΕΗΛΑΤΟ ΓΕΝΟΣ

Βδελύσσομαι αὐτοὺς ποὺ ὑποκρίνονται
ἀπὸ κακῶς ἐννοούμενη εὐ-πρέπεια
ἔχοντας μάλιστα τὸ θράσος νὰ ὀνομάζουν
εὐ-γένεια
αὐτὴ τὴ θεσμοθετημένη νοθεία.
Θεοπρεπέστερη συμπεριφορὰ δὲν ὑπάρχει
ἀπ' τὸ νὰ λές τὴν ἀλήθεια
γιά θεοὺς καὶ δαίμονες
ἀψηφώντας τὸ τίμημα
ἂν μάλιστα πιστεύεις πὼς εἶναι θεήλατο
τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Sydney-Brighton Le Sands 7-5-98

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΦΛΟΓΑ

Εἶναι μιὰ φλόγα ἡ ζωὴ ποὺ σβήνει μὲ δόσεις
στὸ ρυθμὸ τῆς ἀνάσας
δάνειο ποὺ τὸ ξεπληρώνεις λίγο λίγο
κι ἀλαφρώνεις
γνωρίζοντας πὼς δὲν θ' ἀντιμετωπίσεις
ὁλόκληρο τὸν ὄγκο τῆς ὀφειλῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 8-5-98

ΤΟ ΞΥΛΟ ΚΑΙ Η ΠΕΤΡΑ

Τὸ ξύλο χτύπησε τὴν πέτρα
 κι ἡ πέτρα πόνεσε·
τὸ ξύλο σχίσθηκε ἀπ' τὴν πέτρα
 κι ἡ πέτρα ράγισε·
τὸ ξύλο ἀγκάλιασε τὴν πέτρα
 κι ἡ πέτρα κρύφτηκε·
τὸ ξύλο φίλησε τὴν πέτρα
 κι ἡ πέτρα ἄνθισε.

Sydney-Brighton Le Sands 12-5-98

ΗΛΙΟΥ ΦΑΕΙΝΟΤΕΡΟΝ

“Όταν ὁ θάνατος παίρνει σχῆμα συγκεκριμένο
στὴ γεύση τῶν φιλιῶν
ἢ στὴν ἐπιδερμίδα τοῦ σώματος
εἶναι ἡλίου φαεινότερον πῶς ἡ ὥρα
διέρρηξε ὀριστικὰ τὸ χρονόμετρο.
Δὲν θὰ μπορέσεις στὸ ἐξῆς νὰ καταγράψεις
καμπύλες ἀνιοῦσες σὲ παραστάσεις
αἰσθήσεων
μήτε οἱ ἀναμνήσεις θὰ ἔχουν τόση
ὠστική δύναμη
ν’ ἀπογειώσουν κέλυφος γυμνὸ
σ’ ἓνα στερέωμα λησμονημένο.
Μεῖνε θαυμάζοντας ἐκεῖ πού στέκεις
καὶ μὴν ἐπιδιώξεις καμιὰ νέα κίνηση
ἄλλωστε σ’ ὅλα τ’ ἀτυχήματα συμβουλεύουν
πλήρη ἀκίνησία ὥσπου νὰ ῥθει γιατρός.

Sydney-Brighton Le Sands 13-5-98

ΤΟ ΛΑΘΟΣ

«Τὸ λάθος εἶναι ἐπένδυση στὸ μέλλον.»

Ἄλ. Φασιανός

Ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν μπορεῖς νὰ τὸ δεῖς
τί μυστικὸ κεφάλαιο εἶναι τὸ λάθος
δύναμη ποὺ σέ πλουτίζει ἀνέλπιστα
ἂν ἔχει πίστωση χρόνου.
Τὶς στιγμὲς ποὺ μᾶς ἄφησαν ἐκτεθειμένους
δὲν θὰ ἔταν δίκαιο νὰ τὶς ποῦμε ἀποφράδες
μέσ' ἀπὸ τὴ μετάνοια ποὺ γεννᾷ ἡ ταπείνωση
ὕφαινεται τὸ ἔνδυμα γάμου.

Sydney-Brighton Le Sands 13-5-98

ΣΤΟ ΚΡΥΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΥΣΩΝΑ

Ὁ πρωινὸς καταιγισμὸς στὸ κορμί σου
δὲν εἶναι πρακτικὴ ἀνάγκη
μήτε ἀπαραίτητος καθαρισμὸς
μιὰ καὶ στὸν ὕπνο δὲν ἦλθες σ' ἐπαφὴ
παρὰ μόνο με ὄνειρα.
Χρειάζεσαι ὅμως πάντα μιὰ μικρὴ θύελλα
ἕναν εἰρηνικὸ καταρράκτη
γιὰ νὰ διώξεις τὸν καθυστερημένο ὕπνο
ἀπ' τὰ βλέφαρα
ὅπως ἔδιωξες τὴ σκόνη καὶ τὸν ἰδρώτα
ἀπ' τοὺς πόρους τοῦ σώματος
τὸ προηγούμενο βράδυ.
Δὲν μπορεῖς νὰ ξέρεις ἢ καινούργια μέρα
ποὺ ξημέρωσε πάνω ἀπ' τὸ ὑγρὸ
μαξιλάρι σου
ἀνυποχώρητη ἐμμονὴ τοῦ ἥλιου
πόσους βιασμοὺς ἀπρογραμμάτιστους
θὰ ἐπιχειρήσει
γι' αὐτὸ νὰ ντυθεῖς τὴ στολὴ σου τὴν πρώτη
τὴ μεγάλη ἐγρήγορση.

Sydney-Brighton Le Sands 15-5-98

ΑΝΥΠΟΨΙΑΣΤΟΙ ΘΕΑΤΡΙΝΟΙ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι
προσκυνήσωμεν Ἄγιον, Κύριον Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Ἀπὸ τὸν Ὅρθρο τοῦ Πάσχα

Οἱ θεωρούμενοι μύστες ἐμπορεύονται
ἀτιμωρητὶ
ἀνυπόστατες θεωρίες
καὶ δὲν αἰσχύνονται τὸ περικείμενον
νέφος Μαρτύρων
καὶ δὲν προσκυνοῦν τὴν διὰ θανάτου Ἀνάστασιν.
Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ εἰκαστικὰ
σαρκώνουν φαντάσματα
θρυμματισμένης εἰκόνας
κι ἐν τέλει ὅλοι μαζὶ ἐπὶ σκηνῆς
γιὰ χειροκρότημα
ὑπεράριθμοι ὑποκριτὲς
ἀνυποψίαστοι θεατρίνοι
εἶδαν μὲν, ἀλλὰ δὲν ἐθεάσαντο.

Sydney-Perth 23-5-98

ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΡΥΠΕΣ

Κάθε γραμμένη λέξη
προσοχή συμπυκνωμένη
σὲ βαθμὸ μάλιστα τέτοιο
 πού εἶναι θαῦμα
πῶς δὲν ἔκαψε τὸ χαρτὶ
ν' ἀφήσει πίσω της μόνο μιὰ τρύπα.
Ὅταν δεῖτε τρύπες
ψάξτε νὰ βρεῖτε τίς λέξεις
 πού δὲν ἀκούστηκαν·
κάποιος συμπύκνωσε τὴ σκέψη του τόσο
 ὥστε νὰ βουβαθεῖ.

Sydney-Brighton Le Sands 27-5-98

ΧΤΥΠΟΥΝ ΤΑ ΤΥΜΠΑΝΑ

Χτυποῦν τὰ τύμπανα κι οἱ δρόμοι
ἔχουνε κλείσει
ἦλθε ἡ ὥρα νὰ μιλήσουν οἱ πολλοὶ
ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν θυμάτων
ἐκδικούμενοι αὐθαδιάσαντες τυράννους
ἀδίστακτους ἐκ γενετῆς.
Χτυποῦν τὰ τύμπανα κι ἀνοίγουν νέοι
δρόμοι
γκρεμίζοντας τὰ πρὶν ἀδιέξοδα
ἄνεμος ἀνοιξιάτικος σαρώνει
μαδημένες χαῖτες
λεόντων ὠρυομένων
ὁ δὲ χρησμὸς ἐπαληθεύει ἀκαριαίως
ὡς φωνὴ Θεοῦ·
τὸ ἄδικον οὐκ εὐλογεῖται!

Sydney-Brighton Le Sands 27-5-98

ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΕΝ ΑΙΘΡΙΑ

Κι ἡ ψυχὴ μου ἓνα ξέφωτο τὴν ὥρα τοῦ κεραυνοῦ.

Γ. Μαρκόπουλος

Ἀπὸ παιδὶ φοβόμουν τὰ σύννεφα
γιατὶ ποτὲ δὲν εἶχαν σχῆμα σταθερὸ
κι ἐκτὸς αὐτοῦ νόμιζα πὼς ἦταν καπνοὶ
ἀπὸ τεράστια πυρκαγιὰ πού μᾶς εἶχε φτάσει.
Ὅταν ἀργότερα γνώρισα τὸ χαμόγελο
τῆς φωτιᾶς
νὰ γλυκαίνει τὸ παραμῦθι τοῦ χειμῶνα
ἔμαθα νὰ μετρῶ καὶ νὰ φοβοῦμαι
μονάχα τετελεσμένα
τὰ ἔργα τῆς νεροποντῆς στὰ χαμόσπιτα
τὸν πανικὸ τοῦ κεραυνοῦ ἐν αἰθρίᾳ.

Sydney-Brighton Le Sands 29-5-98

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ

«Ἐχουμε φυγαδεύσει νύχτα τοὺς θεούς.»

Λ. Σιάσος

Ἄν τὸ συλλογικό μας ἔγκλημα δὲν εἶχε γίνει
ἐν πλήρει μεσημβρία
θά ἔχαμε σώσει κάτι ἀπ' τὴν παράδοση
ἔστω καὶ στὸ ἀρνητικὸ
μιὰ καὶ οἱ Ἕλληνες ποτὲ δὲν ἄφησαν
χυμένο αἷμα
νὰ συναντηθεῖ μὲ τὸ φῶς.
Τώρα ποὺ συμφωνήσαμε ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης
μὲ ἐγγὺς καὶ μακρὰν δολοφόνους
χάσαμε καὶ τῆς ντροπῆς τὸ προνόμιο
ἔσχατη ἔπαλξη τῶν ἀδυνάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 30-5-98

ΗΜΙΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Δὲν εἶναι ἀπὸ περιέργεια εἶναι πράξη στοργῆς
τὸ ὅτι κάθομαι σ' ἓνα πρωινὸ ἄκρας νωχέλειας
 νὰ συναρμολογήσω τὰ γνωστὰ κομμάτια
 μιας ἀθησαύριστης ζωῆς.
Σιγὰ σιγὰ ἡ ρευστότητα τοῦ μηδίζοντος ὕλικου
 πάει νὰ μὲ πείσει πὼς ὑποχωρεῖ
 στὴν ἀνιδιοτέλεια τῆς ἐπιμονῆς μου
 ἀλλ' ὅταν λέω νὰ βάλω μιὰ τελεία
 καρφώνοντας τὴ σκέψη σὲ σημεῖο ἀναφοῶς
 ἀντὶ νὰ κλείνει, ἔστω συμβατικά, ἓνα ἀπλὸ
 συμπέρασμα
 ἀνοίγουν αἰφνιδίως οἱ κρουνοὶ τῆς ἀβύσσου
 καὶ παραιτοῦμαι.

Ἀθήνα 8-6-98

ΔΕΗΣΗ

Ἀπόψε ἡ ψυχὴ μου σκοτεινὴ
κι εἶναι βαριὰ ἡ καρδιά μου
Χριστέ, βοήθα νὰ κρατήσω ὁλόκληρη
τὴν ἀνθρωπιά μου.

Roma - Ariccia 18-6-98

ΦΩΝΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Τίποτα δέν εἶν' ἐδῶ χρυσό
ναί ὁ ἥλιος
ἀλλὰ αὐτός εἶν' μακρυά.
Ν. Κάλας

Ἄδικο ἦταν νὰ ξεχάσεις τὸ λάδι
καὶ τὸ σιτάρι
τὸ καλαμπόκι καὶ τὸν κρόκο τοῦ αὐγοῦ
λές κι ὅλ' αὐτὰ δέν ἔχουν καμιὰ σχέση
μὲ τὸν ἥλιο.
Ἄφησε τοὺς πολιτικούς νὰ μοιράζουν τὸν κόσμο
ἀκρωτηριάζοντας τὴ φύση καὶ τὴ ζωή·
ὁ ποιητὴς ἀρνεῖται τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του
ἀπ' τὴ στιγμή πού θὰ πάψει νὰ ἐνώνει
τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 23-6-98

ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

*Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε
τίς ὑποστήσεται;*

Ψαλμ. 129,3

Τὸ ἦθος τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου
συνήθως ὀρίζεται
μὲ ἀγοραῖες μεθόδους
ἀπὸ στατιστικὲς ποὺ φαντάσθηκαν
πὼς ἦταν δυνατόν νὰ ἐπισημάνουν
ἔστω κατὰ προσέγγιση
πόσες φορὲς ὁ φτωχὸς ἀναγκάστηκε
νὰ παλινωδήσει.
Ἄν ἡ παλινωδία ἦταν μέτρο τοῦ ἐγκλήματος
τότε κανεὶς θεὸς δὲν θὰ συγχωρήσει
τὸ γένος τῶν ποιητῶν.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 25-6-98

Η ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ

Ρωγμὴ σὲ σῶμα συμπαγὲς
δὲν εἶν' ἀπαραιτήτως ἀσυνέχεια
ἐκτὸς κι ἂν ὁ παρατηρητὴς δὲν ἀντι-λαμβάνεται
τὴ διαλεκτικὴ τῶν δακρύων.

Ποιὸς θὰ τολμοῦσε ν' ἀναζητήσει

ἐπιχειρήματα πειστικὰ

γιὰ νὰ ἰσχυρισθεῖ πῶς τὸ κενὸ εἶναι ἀσώματο

δηλαδὴ ἀνυπόστατο;

*Ἄν ὑπάρχει ἓνα μέρος τοῦ προγράμματος

ὅπου ἡ ἐνάργεια τοῦ κτιστοῦ

μένει ἀνεμπόδιστα ψηλαφητὴ ὥς τὸ τέλος

εἶναι τὰ σημεῖα ὅπου ἡ ὕλη κολποῦται

ὥς τὴν ἄκρα ταπείνωση

ἡ θερμοκρασία ἐρωτοτροπεῖ μὲ τὸ

ψύχος τῆς λογικῆς

καὶ ἡ κατακόρυφη ἀντίσταση

σχεδὸν ἐξισοῦται

μὲ τὴν προϋούσα ὀριζοντίωση.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 25/26-6-98

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΕΝ ΚΙΝΗΣΕΙ

Καθὼς τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε
καὶ δὲν σταματήσαμε
ὥστε νὰ δῶ ἀπὸ κοντὰ τὰ νεαρά
κυπαρίσσια τῆς πλαγιᾶς
δὲν ἦταν δυνατόν νὰ θησαυρίσω
στὴ μνήμη
παρὰ μονάχα τὴ λιγνὴ μορφὴ τους.
Θὰ χρειάζονταν λέξεις νεόκοπες
γιὰ νὰ σκιτσάρω τὸ εὐθυτενές
νὰ ὑπαινιχθῶ τὸ ἀγέρωχο
γι' αὐτὸ κρατῶ τὴ δεδομένη εἰκόνα:
Πράσινοι πίδακες ἀδέσποτης ποικιλίας
τινάζονταν παράλληλοι πρὸς τὸν οὐρανὸ
χωρὶς νὰ ἐπιτρέπουν μήτε μιὰ σταγόνα
νὰ ἐπιστρέψει ταπεινωμένη στὸ ἔδαφος.

Λευκάδα (Ξενοδ. «Alikì») 27-6-98

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΛΗΡΩΤΟΥ

Δυὸ ὁλόκληρα χρόνια ἐκπαιδεύονταν
στοὺς θάνατος
ὄχι γιὰτὶ δὲν ἤθελε νὰ πεθάνει
ἀλλὰ γιὰ νὰ γνωρίσει ἐκ τῶν προτέρων
τὰ ἀπαραίτητα σχετικὰ
τῆς ἀπέναντι ὀχθῆς
ὅπως ἀκριβῶς εἶχε μάθει νὰ ἐλέγχει
μὲ ὑπεύθυνους ὑπολογισμοὺς
ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα στὴ ρευστότητα
τοῦ παρόντος κόσμου.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 7-7-98

Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΤΥΧΑΙΟΥ

*Στὸ τέλος ἐμφανίζεται
αὐτὸ ποὺ ὑπῆρχε στὴν ἀρχή.*
Schelling

Θὰ ἦταν φοβερὴ ἀτυχία
νὰ συμβεῖ ὁτιδήποτε τυχαῖο .
στὶς σύντομες σκηνές τῆς παρούσης ζωῆς
καθὼς ὅλα τὰ στιγμιότυπα συντέμνονται
στὰ ὅρια
μιᾶς ἀπρόβλεπτης πρόνοιας
καὶ μιᾶς συνήθως καθυστερημένης
εὐγνωμοσύνης.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 7-7-98

Ο ΧΡΗΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΛΟΗΣ

Ὡραῖος σημαίνει χάνεσαι.

Βερ. Δαλακούρα

Θὰ πεθάνουν προώρως
ὅσοι ἐργάζονται κατὰ τοῦ θανάτου.
Θὰ πεθάνουν προώρως
γιατὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἄγραφο τίμημα
στὸ ἀενάως κυμαινόμενο ἐμβαδὸν τῆς ὁδύνης
στὸ ἄβατο ὄρος τῆς ἡδονῆς.

Ρέθυμνο (Ἄδελε) 13-7-98

Ο ΛΥΓΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Σήμερα ἡ θάλασσα εἶχε ξεχάσει
τὴ δική της ἀλμύρα
καὶ πενθοῦσε μόνο τὴ στυφὴ γεύση
τῆς ἀπουσίας σου.
Διαλέγοντας βότσαλα μικρὰ καὶ λευκὰ
σὲ σχῆμα ὅσο γινόταν πιὸ κανονικὸ
ποὺ νὰ μοιάζουν κουφέτα
πῆγα νὰ πνίξω τὸν λυγμὸ τοῦ νεροῦ
στὴ θαλπωρὴ τῆς μετωνυμίας.
Τὴν ἴδια ὥρα εἶχαν καταφθάσει
μὲ τὸ ἐπόμενο δρομολόγιο τῶν κυμάτων
μαῦρες κορδέλες τὰ φύκια ποὺ σάπισαν
διεκδικώντας τὴ λειτουργικὴ τους θέση
στὸ ἀναίμακτο δειλινό.

Καλαμάτα 26-7-98

ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ ποίηση καταγράφεται
 μὲ κραυγὲς
 ἢ μὲ ὑπαινικτικὰ σημεῖα τοῦ Ἀλφαβήτου
 κανεὶς πιά δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς φοβήσῃ
 πῶς τὸ φῶς ἔχει ἡμερομηνία λήξεως.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 3-8-98

ΜΑΚΑΒΡΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Χέρια ἀνοίκεια μετροῦν τὸ κορμί.

Κ. Κουτσουρέλης

Πρόκειται δίχως ἄλλο γιὰ μακάβρια
 συνεργασία
 στὸν ἄγραφο ἰσολογισμὸ κάθε στιγμῆς.
 Ἀπὸ τῇ μιᾷ ὁ θάνατος ἀποδεκατίζει
 τελείως αὐθαίρετα
 τὴ φυσικὴ παρουσία προσώπων
 ποὺ ξεχωρίσαμε.
 Ἀπὸ τὴν ἄλλῃ κρατοῦμε μόνοι μας
 τὸ κοντύλι
 τῆς ἠθικῆς διαγραφῆς
 ὅταν αἰφνιδίως διαπιστώσουμε
 πὼς δὲν ἀντέχεται
 ἡ ἐπιείκεια ὡς ἀνοχή.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 5-8-98

ΣΑ Ν' ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥΝ ΑΠΟ ΜΝΗΜΗΣ

*Μὲ τὸ φτερό τοῦ κόνδρα, καθὼς τὸ ἄλλο του φτερό
βρίσκεται ἤδη στὴν ἀπέναντι βουνοπλαγιά.*

Henri Michaux

Χρόνια πολλὰ ἀγωνίζεσαι νὰ λυτρωθεῖς
ἀπὸ ἀρρώστια ἄγνωστη
ποὺ δὲν μπόρεσες νὰ περιγράψεις
κι ὅσο οἱ προσπάθειες ἀποτυγχάνουν
σὲ ἀμφισβητοῦν οἱ γνωστοὶ
δικαιώνονται οἱ ἄγνωστοι
νὰ σ' ἀγνοοῦνε.

Τὰ λόγια δυστυχῶς καὶ τὰ σχήματα
τοῦ νέου καιροῦ
εἶναι σὰ ν' ἀντιγράφουν ἀπὸ μνήμης
σβησμένα ἱερογλυφικά
γι' αὐτὸ καθεὶς νομιμοποιεῖται
ἐκ τῶν προτέρων
νὰ πολλαπλασιάζει τὴν Ἄβυσσο
κατὰ δύναμη
καὶ κατὰ βούληση.

Athens-Bangkok 7-8-98

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΟΥ ΣΟΛ

*Καμιά γραμμή, κανένας ἥχος δὲν μπορεῖ
ν' ἀντικατασταθεῖ.*

H. Markuse

Αὐτὸ ποὺ βλέπεις καὶ προσπαθεῖς νὰ
μετρήσεις
ποτέ δὲν εἶναι ὁλόκληρο
(σὲ) σχῆμα ἢ νόημα.
Εἶναι μονάχα ἡ κορυφή τοῦ παγόβουνου
καὶ τὰ ριζώματα τοῦ πάγου ὡς γνωστὸν
βυθίζονται στὴ φωτιά
ὅπως οἱ ρίζες τοῦ δοντιοῦ στὰ οὖλα.
Κάθε σημεῖο στὴν ἀφή καὶ τὴν ὄραση
δὲν εἶναι παρὰ ἓνα τεράστιο κλειδὶ τοῦ σὸλ
κρατώντας συνεχῶς ἀνοιχτὸ καὶ παρθένο
ὁλόκληρο τὸ πεντάγραμμο.
Ποιὸς μίλησε γιὰ πένθος τῆς μορφῆς
γιὰ τυραννία τῆς μνήμης;
Στὸν κόσμον τῆς Ἑξαήμερου πλῆττουν
ἢ δυσανασχετοῦν
μονάχα αἰρετικοὶ καὶ ἀμνήμονες.

Sydney-Brighton Le Sands 11-8-98

ΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ

Μάκρυνε ἡ μέρα
κι ἄς λιγόστεψε τὸ φῶς
ὁ πόνος δίνει στὰ κτιστὰ
τὸ διαμέτρημά τους.
Ὅρες ποὺ δοκιμάζονται
πέρ' ἀπ' τὴν ἀντοχὴ τῶν ὑλικῶν
κακοφορμίζουν σὰν πληγές
φουσκώνουν σὰν μπαλόνια.
Πῶς νὰ σηκώσεις μέρα ποὺ ξεχείλωσε
μπαίνοντας σὲ μιὰ νύχτα ἀκρωτηριασμένη!

Sydney-Brighton Le Sands 12-8-98

ΒΙΟΙ ΣΥΝΑΛΛΗΛΟΙ

“Ὅσο ἀπομονωμένος κι ἂν βρεθεῖς
ποτέ δὲν εἶσαι μόνος.
Οὕτως ἢ ἄλλως ἀναπνέεις ρυθμικὰ
μερίδες ὀξυγόνου ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο
κυλοῦσαν στὰ πνευμόνια κάποιου ἄλλου
ἀνθρώπου, ζώου ἢ φυτοῦ τῆς περιοχῆς
κι εἶναι σὰ νὰ φόρεσες ροῦχο τοῦ ἀδελφοῦ σου
χωρὶς τὴν ἐλάχιστη μέριμνα
γιὰ μεταποίηση.

Μὴ ἔχοντας ἄμεσο συνομιλητὴ
ν’ ἀρθρώσεις λόγο ἔστω καὶ μὲ νεύματα
μὴ παρασυρθεῖς νὰ πιστέψεις
πὼς σκέφτεσαι ἢ θυμᾶσαι ἀνεξάρτητος
ἀπὸ τοὺς θεωρούμενους ἀπόντες.
Τοὺς κουβαλᾷς ἀσυναισθήτως στὴ συνείδηση
καὶ τὴ γλῶσσα
κι ὁ ὕπνος σου χωρὶς αὐτοὺς δὲν ἔχει ὄνειρο
μήτε ὁ ξύπνιος σου ὀπτασία.
Θά ’ταν μεγάλη χάρη ν’ ἀναγνώριζες
ἀπὸ θέσεως ἰσχύος
βίους συνάλληλους σὲ κάποιους ὄχι πάντα ὁρατοὺς
συνανθρώπους
ὅταν ἡ Γραφὴ ἐκ τῶν προτέρων μᾶς ὀνομάζει
συμπολίτες τῶν Ἀγίων καὶ οἰκείου τοῦ Θεοῦ!

Sydney-Brighton Le Sands 13/14-8-98

Ο ΜΥΘΟΣ

Αὐτὸ τὸ μαγικὸ διαφορούμενο νῆμα
ἀνάμεσα σὲ σήμερα καὶ χθὲς
ἂν συμβεῖ νὰ τὸ κόψεις ἢ νὰ σπάσει
ἀπὸ μόνον του
νὰ ξέρεις ὅτι κουβαλοῦσε σιωπηρῶς
τὴν ἐγκυρότερη ταυτότητά σου.

Sydney-Brighton Le Sands 16-8-98

ΑΝΕΥΛΑΒΗΣ ΑΠΟΡΙΑ

Ἄν εἶναι τὰ ἄψυχα ποὺ δὲν πεθαίνουν
πῶς εἶναι ἀθάνατη ἡ ψυχὴ;

Sydney-Brighton Le Sands 16-8-98

ΘΑΛΑΣΣΟΒΡΕΓΜΕΝΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Τὸ θαλασσοβρεγμένο ἀπόγευμα
πεταμένο τσουράπι ναυαγοῦ
δὲν ξέρω ποῦ νὰ τὸ κρύψω
νὰ στεγνώσει ἀπόμερα
γιὰ νὰ ἔναι πάλι ἀνοιχτὸ
μὴ τὸ χάσω.
Βέβαια μὲ τὴ βροχὴ ἀκριβῶς εἶπεῖν
ποτὲ δὲν εἶχα πρόβλημα
λόγῳ δακρύων
ἐν τούτοις προτιμοῦσα τὸ στεγνὸ πλακόστρωτο
ποὺ ἀντανακλοῦσε τὸν ἥλιο σταθερὰ
ὥς τὸν ἀπέναντι τοῖχο
κι ὅλα γίνονταν ἐλαφρότερα.
Ὅμως γιὰ νὰ τὸ ποῦμε πιὸ εἰλικρινὰ
πρόβλημα δὲν ὑπῆρξε ποτὲ
ἢ ἡλιοφάνεια·
ἦταν σοβαρότερο νὰ ξέρουμε
ἂν εἶχαν ὅλοι γευματίσει
ὥστε νὰ κυριολεκτοῦμε λέγοντας
ἀπό-γευμα.

Sydney-Brighton Le Sands 16-8-98

ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΙ

“Όσο ἐπικίνδυνος κι ἂν εἶναι ὁ πληθωρισμὸς
στὶς οἰκονομικὲς ἰσορροπίες
δὲν βεβηλώνει τουλάχιστον τὴν ψυχὴ
ὅπως συμβαίνει τούτῃ τῇ βάρβαρῃ ὥρᾳ.
Τώρα εἶναι πολλοὶ ποὺ θέλουν νὰ φοροῦν
ἀντὶ βραχιόλι κομποσκοίνι
κι ἄλλοι καμώνονται πὼς παράγουν πολιτισμὸ
χορεύοντας ἢ τραγουδώντας
ἐπὶ συμβάσει
μὲ αὐστηρὰ προκαθορισμένες τιμὲς
σὲ ἀνέραστες τυφλὲς προθεσμίες.

Sydney-Brighton Le Sands 18-8-98

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

Δέν χρειάζεται παρὰ λίγη ἀπροσεξία
λίγη ἀνακρίβεια στὴν ὄραση ἢ τὴν ἀκοή
κι εἶν' ἐξασφαλισμένη ἄνευ ἐτέρου
ἡ ἐξοικείωσή σου μὲ τὸ θαῦμα.

Μὲ τέτοια προκαταβολή δικαιοῦσαι νὰ δεῖς
τὸ τεφρὸ τῆς στάχτης νὰ γίνεται κρίνος
τὸν ἥλιο ν' ἀνατέλλει ἀπ' τὴ δύση
τὸ οὐράνιο τόξο νὰ κουλουριάζεται
σὲ διογκωμένη πανσέληνο.

Ἀπλούστερο λοιπὸν παρὰ ποτὲ
τὸ ἐπιμύθιο:

Ὅπου ἡ φωτιὰ κατακαίει ὥς τὸ χῶμα
τὰ προηγούμενα σχήματα
ἐκεῖ μπορεῖς νὰ περιμένεις γρασίδι αὐτοφυές
νὰ καλύψει
πολλαπλὰ ἀπροσδόκητα.

Sydney-Brighton Le Sands 18-8-98

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

Μιὰ ἀπ' τὶς πολλὲς μου ἀδυναμίες
 νὰ μὴν μπορῶ
 νὰ δῶ τὰ κύματα νὰ θολώνουν
 νὰ μὴν ἀνέχομαι χρῶμα
 ἄλλο ἀπὸ γαλάζιο
 στῆς θαλάσσης τὰ κύματα.
 Ἴσως νὰ ἔχει νὰ κάμει ποὺ γεννήθηκα
 σὲ νησί
 αὐτὴ μου ἡ ἀδυναμία μὲ τὸ χρῶμα τοῦ νεροῦ
 δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔβγαλαν πνιγμένο
 ὅταν ἤμουν παιδί
 γι' αὐτὸ ἡ ψυχὴ μου ζητᾷ
 ἄσπιλο σὰν τὸν οὐρανὸ
 τὸ πρόσωπο τῶν κυμάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 19-8-98

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

Εἶδα τὴν ὀρχιδέα νὰ φυλλορροεῖ
τὴν ὥρα ποὺ ἀπολάμβανε
τὴν πιὸ ὀργιώδη ἀνθηφορία
κι ἦταν ἀδύνατον νὰ μαντέψω
ποῦ ἔγερνε τὸ κορμί της μὲ μεγαλύ-
τερο οἶστρο
στὸν ἔρωτα ἢ τὸν θάνατο;

Sydney-Brighton Le Sands 20-8-98

Η ΠΛΗΞΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Δύσκολο νὰ τοὺς πιστέψεις πὺς πλήττουν
ἂν τοὺς κρίνεις μόνο ἀπ' τὴ μορφὴ
κι εἶναι ἀλήθεια ὁ καθένας τους
μιὰ ἄλλη ἐκδοχὴ Ἀρχαγγέλου
καθὼς ρεμβάζουν εὐθυτενεῖς
χωρὶς διόλου κόπωση στὰ βλέφαρα
ἢ τὴν παραμικρὴ δυσχέρεια στὶς κινήσεις.
Ὅμως ἐκεῖνοι ξέρουν ὅτι πλήττουν
πλήττουν θανάσιμα μ' ὅλα γύρω τους
καὶ τὸ χειρότερο γι' αὐτοὺς
νὰ ξέρουν πὺς δὲν μποροῦν νὰ τὸ ποῦν
γιατὶ κανεὶς δὲν θὰ τοὺς πιστέψει.

Sydney-Brighton Le Sands 21-8-98

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΕΛΕΓΓΕΙΑ

Δέν πιστεύω στὰ ποτάμια ὀλοένα τρέχουν
δέν πιστεύω στὰ φύλλα ὀλοένα πέφτουν.

N. Καροῦζος

Συμμερίζομαι ἀνεπιφύλακτα
τὴ θλίψη σου γιὰ τὴ φυγὴ
τὴν ὀδύνη σου γιὰ τὸ πέσιμο τῶν φύλλων.
Μὰ μήπως πίσω ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀστάθεια
θὰ ἔπρεπε νὰ δεῖς
τὴ μουσικὴ τῆς ροῆς
τὸ πρῶτο βῆμα τοῦ ρυθμοῦ
τὴν ἀκατάδεκτη στιγμή
ποὺ δὲν ἐπιστρέφει!

Sydney-Brighton Le Sands 25-8-98

Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ

Κεῖνοι ποὺ κατακτοῦν τὴ γῆ μὲ τὰ ὅπλα
δὲν θὰ μπορέσουν νὰ συμφιλιωθοῦν μὲ τὸ χῶμα
γιατὶ ἡ γῆ δὲν ὑποτάσσεται
κληρονομεῖται.

Ἄν ἔχουν τὸ θράσος νὰ θεωροῦν
δικό τους καὶ τὸ παρελθὸν
κι ἀνασκάψουν τὸ χῶμα
τὰ εὐρήματα θὰ γίνουν Ἑρινύες
νὰ τοὺς κυνηγήσουν
κι εἰν' ἀδυσώπητη ἡ ἐκδίκηση
τῶν Ἀγαλμάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 25-8-98

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ (Β')

«Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.»

Λουκ. 10,18

Σὲ παλαιότερες ἐποχὲς τὸν ἀνεγνώριζες
εὐκολότερα.

Ἦταν ὠμός.

Ἦταν ἀνεπιφύλαχτα βίαιος.

Δὲν χρειαζόταν ἀκόμη

νά 'ναι τόσο διεφθαρμένος

ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ χαμογελᾷ

μὲ ψυχὴ θηριώδη.

Σήμερα ἔχουν δυσκολέψει οἱ καιροὶ

ἀκόμη καὶ γιὰ τυράννους.

Πρέπει νὰ ξέρουν πολλὲς γλῶσσες

καὶ πολλὲς τέχνες

νὰ κολακεύουν τοὺς ἀφελεῖς

νὰ ἐξαγοράζουν τοὺς δύσκολους

νὰ ἐκφοβίζουν τοὺς δειλοὺς

νὰ ἐξαπατοῦν τοὺς πονηρευομένους.

Sydney-Brighton Le Sands 26-8-98

Η ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ

*Μὲ τὴν ἀλουργίδα τῆς ὑπακοῆς
ἀδέξια στοὺς ὤμους σου.*

N. Τριανταφύλλου

Κονιορτὸς καὶ σταγόνες
ἡ τάξη τῶν προνομιούχων:
δὲν ἔχουν κλειδώσεις νὰ φοβοῦνται ἀρθριτικά
δὲν ἔχουν περιττὸ βάρος νὰ κάνουν δίαιτα
δὲν ἔχουν αὐτεξούσιο νὰ τοὺς ἐλέγχει ἡ συνείδηση
 γιαὶ ὅ,τι ἔγινε
 καὶ γιαὶ ὅ,τι δὲν ἔγινε
 ἐξ ἴσου ἀβέβαια καὶ τὰ δύο.

Ποιὸς ὅμως θὰ δεχόταν νὰ τοῦ εὐχηθεῖς
 ἀντὶ χρόνια πολλὰ
νὰ προαχθεῖ τὸ ταχύτερο
σὲ κονιορτὸ καὶ σταγόνες;

Sydney-Brighton Le Sands 28-8-98

ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ ΣΥΝΟΜΙΛΗΤΗΣ

Λέγαμε κι ὅλο λέγαμε
καὶ τί δὲν λέγαμε προχθὲς
στοῦ ποταμοῦ τὴν ὄχθη!
"Ὅμως ὁ συνομιλητὴς ἦταν παράξενος
δὲν ἦταν ἄγνωστος ἀπλῶς ἢ ξένος
ἦταν ἀσώματος
πὶὸ ξένος ἦταν κι ἀπὸ ξένος
ὁ ἴσκιος μου μὲς στὸ νερό.

Sydney-Brighton Le Sands 2-9-98

Η ΜΕΤΕΩΡΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΕΩΣ

Τὸ σῶμα εἶναι σὰν τὸ δέντρο
μήτε πιὸ πάνω
μήτε πιὸ κάτω
ἀπὸ τὴ μοίρα τῶν ἄλλων κτιστῶν.
Ἄν ὁ καιρὸς εὐνοϊκὸς
ξεγελαῖ τὸν χρόνον
μεταθέτοντας ἀπὸ μέρα σὲ μέρα
κι ἀπὸ λεπτὸ σὲ λεπτὸ
τὴν συνεχῶς μετέωρη ἡμερομηνία λήξεως.
Ἀνθίζει καὶ φυλλορροεῖ λοιπὸν
ἀπλώνει καὶ μαζεύεται
κάθε λεπτὸ
τὸ σῶμα σὰν τὸ δέντρο
μὰ εἶναι ἀπὸ πάνω του τὸ φῶς
κι εἶναι ὁ Θεὸς ἀπρόβλεπτος
ἄρα παντοῦ караδοκεῖ
τὸ θαῦμα.

Queensland - Gold Coast 14-9-98

ΤΡΑΓΩΔΙΑ Η ΟΝΕΙΡΟΓΕΝΝΗΤΗ

Τὰ παπούτσια του, λέει, εἶχαν παλιώσει
 μὰ ὄχι ἀπὸ κάτω
 στὶς σόλες καὶ τὶς τσιρόκολλες
 μήτε ἀπ' τὸ πλάι στὶς ραφές·
 εἶχανε λιώσει τὰ δέρματα τῆς ὀροφῆς
 γιατί δὲν ἄντεξαν στὸν ἥλιο
 δὲν μπόρεσαν νὰ συνηθίσουν ἀπ' εὐθείας
 τόσο φῶς κατακόρυφο.

Γι' αὐτὸ τὰ πέλματά του εἶχαν ἀρχίσει
 νὰ καμπυλώνουν ἐπικινδύνως
 τυλίγοντας σόλες καὶ τακούνι
 σὲ μιὰν ἀπεγνωσμένη συμφορᾷ
 κι ἔτσι περίπτου δημιουργήθηκαν
 οἱ ὀπλὲς τῶν ἀλόγων
 κι οἱ φωνὲς τῆς τραγωδίας.

Sydney-Brighton Le Sands 19-9-98

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΚΙΝΗΣΕΩΝ

Δὲν ἐμπιστεύομαι τῇ νύχτα
ὄχι γιὰ ἄλλο λόγο
παρὰ γιὰτὶ οἱ πολλοὶ χασομεροῦν
κι εἶν' ἐπικίνδυνη ἡ φαινομενικὴ ἡσυχία
σύμφωνα ἄλλωστε καὶ μὲ τὸν ἀρχαῖο
ἀφορισμό:

ἀργία μήτηρ πάσης κακίας.
"Ὅποιος ἀσχολεῖται μὲ ἐπάγγελμα γνωστὸ
ἀκολουθεῖ στοιχειώδη πειθαρχία κινήσεων
αὐτὸ ποὺ λέμε διαδικασία.
κι ἂς μὴν ὑπάρχει δίκη ἢ ἀντίδικοι.
Ἐκ τῶν πραγμάτων εἶναι ὑποχρεωμένος
νὰ προσηλώνεται κάθε λεπτὸ
σὲ συγκεκριμένα καθήκοντα
κι αὐτὸ βέβαια σημαίνει ἀνύστακτο βλέμμα
γιὰτὶ προσήλωση θὰ πεῖ
σταυρωμός.

Sydney-Brighton Le Sands 22-9-98

ΟΙ ΔΙΑΠΛΗΚΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΝΗΣΤΗΡΩΝ

Ἐλαμπε τὸ σούρουπο σάν τρυφερὸ μέταλλο.

N. Καροῦζος

Στὴν ποταμιὰ θροῖζουν πράσινες καλαμιές
στὴ ρίζα τους κοάζουν βατράχια
ἓνα κάρο φορτωμένο σανὰ
ἀντὶ νὰ συμπληρώσει τὴ βουκολικὴ εἰκόνα
δημιουργεῖ πανδαιμόνιο καθὼς περνᾷ
στὸν πλαῖνὸ χωματόδρομο
μὲ τροχοὺς σιδερένιους·
τ' ἄλογα τρέχουν ἰδρωμένα
μὲ παχὲς παρωπίδες
νὰ μὴ δοῦν
νὰ μὴν ἀκούσουν ἄλλες σκηνές
ἀπ' τοὺς διαπληκτισμοὺς τῶν μνηστήρων.

Sydney-Brighton Le Sands 25-9-98

ΠΕΡΙΣΥΛΛΕΓΟΝΤΑΣ ΝΑΥΑΓΟΥΣ

Πρέπει νὰ μποῦμε ἐκ νέου
ὅσο ἀντέχει ἡ μνήμη
στὴν ἀγέρωχη περιοχὴ τῶν ἀρχαίων μύθων
περισυλλέγοντας ἀκόμη ναυαγούς
ποὺ κουράστηκαν νὰ σφυρίζουν
μὲς στὸ σκοτάδι
γιατὶ ἀκριβῶς πίστεψαν πὼς τοὺς εἶχαμε διδάξει
μὲ πλήρη ἐπάρκεια τὰ μέσα διασώσεως.

Sydney-Brighton Le Sands 26-9-98

Η ΣΙΩΠΩΣΑ ΑΡΕΤΗ ΤΟΥ ΚΤΙΣΤΟΥ

Ὅντως χρειάζεται μεγάλη προσοχή
γιὰ νὰ μὴ σπάσεις ποτήρι κρυστάλλινο
νὰ μὴν πατήσεις φύτρο πού δὲν ἔσκασε ἀκόμη
σὲ χῶμα φρεσκοσκαμμένο
νὰ μὴ συντρίψεις ἔντομο ἐφήμερο
μὲ κίνησή σου τυφλή.
Πιὸ πολὺ ὅμως ἀπὸ ὀξυδέρκεια καὶ προσοχή
χρειάζεται φιλότιμο νὰ συναισθανθοῦμε
τὴν σιωπῶσα ἀρετὴ τοῦ κτιστοῦ
σ' ὅλες τὶς καταστάσεις
ὅπως τὴν ἀδράνεια τῆς πέτρας
πού δὲν εἶναι νωχέλεια
τὴ δροσιὰ τοῦ νεροῦ πού δὲν σημαίνει
ἀδιαφορία.

Sydney-Brighton Le Sands 29-9-98

MEINE EKEI ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ

Πρόοδος δὲν ὑπάρχει μήτε προκοπὴ
παρὰ μονάχα ἀσίγαστη νοσταλγία.
Πρέπει νὰ εἶσαι κατ' ἀρχὴν εὐγνώμων
ἂν κάθε μέρα μπορεῖς νὰ βλέπεις στὰ μάτια
τὸν πλησίον καὶ τὸν μὴ πλησίον
μὲ τὴν ἴδια ψυχραιμία
χωρὶς νὰ αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκη
νὰ χαμηλώσεις τὰ δικά σου.
Σὲ τελικὴ ἀνάλυση κανεῖς ἀπ' αὐτοὺς
ποὺ σ' ἀγαποῦν
δὲν θὰ περίμενε μήτε θὰ εὐχόταν ν' ἀλλάξεις
κι ὅταν σοῦ λένε ἄντε καὶ σ' ἀνώτερα
θέλουν νὰ ποῦν μεῖνε ἐκεῖ ποὺ εἶσαι.

Sydney-Brighton Le Sands 29-9-98

ΕΡΩΤΑΣ

Φιλοδοξία κοινῶν ἀναμνήσεων
ἀπ' τῇ στιγμῇ ποῦ ἄρχισε νὰ σὲ φοβίζει
ἡ νικημένη ἴσαλος γραμμὴ στὴ λίμνη
ποῦ ἔπνιξε τὸν Νάρκισσο.

Sydney-Brighton Le Sands 30-9-98

Η ΑΣΦΥΞΙΑ ΤΗΣ ΜΑΖΑΣ

Ποιήματα φορτωμένα καὶ μακροσκελῇ
θυμίζουν ἐμπορικὲς ἀμαξοστοιχίες
ποὺ σ' ἀφήνουν μὲ τὴν ἐντύπωση πὼς μετα-
φέρουν μὲ μιᾶς
ὅλο τὸ κοίτασμα πολύτιμου μέταλλου
ὕστερ' ἀπὸ σχεδὸν ληστρικὴ ἐξόρυξη
σὲ περιοχὲς
ἀμφισβητούμενης κυριαρχίας,
ἐνῷ δὲν διαθέτουν οὔτ' ἓνα παράθυρο
σὰν φεγγίτη
στὸ κάθε βαγόνι τοῦ ἀργοκίνητου βάρους
γιὰ ἔστω στιγμιαία ὀπτικὴ φυγὴ
ἀπὸ τὴν ἀσφυξία τῆς μάζας.
Τέτοια ποιήματα τυφλοῦ συρμοῦ
εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ καταδικασμένα
σὲ πλήρη ἀδράνεια
λόγῳ ψύχους καὶ βάρους.
Ποῦ νὰ τολμήσουν ἐδῶ οἱ στίχοι νὰ
διεκδικήσουν
τὸ ἔναυσμα πυρκαγιᾶς
ὅπως τὸ προδιέγραψε ὁ Προφήτης λέγων
ὡς σπινθῆρες ἐν καλᾷ μῇ διαδραμοῦνται;

Sydney-Redfern 2-10-98

Ο ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΣ ΟΙΣΤΡΟΣ

Ψῆφος ψηφίδα καὶ ψηφίο
βαθιά τῆς γλώσσας μου φωνήματα
ἀπὸ τὴν ἴδια ρίζα·
δύναμη τρισυπόστατη τῆς ψυχῆς
ποὺ δηλώνει
τὸν ἀδιαίρετο οἶστρο τοῦ Ἑλλήνα
γὰ τέχνη ἐπιστήμη καὶ πολιτική.

Sydney-Brighton Le Sands 5-10-98

Η ΓΕΙΤΝΙΑΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΑΔΗ

Ἐκεῖνο πού τρομάζει πιό πολὺ
τὸν ὑποψιασμένο πολίτη
στὶς ἀποφράδες ἐποχές πού ζοῦμε
δὲν εἶναι βέβαια τὸ AIDS
οἱ ποικιλίες καρκίνου
ἢ ἄγνωστη ἀνθεκτικότητα τῆς καρδιάς.
Ποτὲ ἢ γειτνίαση μὲ τὸν Ἄδη δὲν ἦταν
ζήτημα σωματικό.
Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος πού μόλις ἄρχισε
νὰ διαγράφεται
στὰ πρῶτα ρίγη θορυβημένων συνειδήσεων
εἶναι ἡ διδακτὴ διαστροφή
νὰ βαφτίζουμε τὸ ἔγκλημα εὐεργεσία
καὶ νὰ τὸ προπαγανδίζουμε ἀτιμωρητὶ
ὥς «παγκοσμιοποίηση» καὶ «πολιτικὴ ὀρθότητα».

Sydney-Brighton Le Sands 8-10-98

ΚΛΩΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ

Δῶσε μιά δυνατὴ κλωτσιὰ στὴν πόρτα
νὰ μπεῖ ὁ ἄνεμος
ἔτσι μονάχα θ' ἀνασάνουν ξανὰ
τὰ λιποθυμισμένα πνεμόνια.
Σήμερα οἱ πολλοὶ φοβοῦνται τὴν ἀγορὰ
τοὺς ἀλῆτες τοῦ δρόμου
γιὰ νὰ γλυτώσουν τσάντες μὲ φθειρόμενα ἀγαθὰ
καὶ δὲν λυποῦνται τὴν ψυχὴ ποὺ ἀγκυλώθηκε
σὲ στεῖρο ἐγκλεισμὸ
μιλώντας κατ' εὐφημισμό γιὰ παράδοση
χωρὶς νὰ παραδίδουν
ἔστω ἐλάχιστο ὀξυγόνο γιὰ ἐπιβίωση.

Sydney-Brighton Le Sands 9-10-98

ΛΕΞΕΙΣ ΜΙΣΕΣ ΚΙ ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ

Ἡ λέξι ὄχι, ἀπαράδεκτα μισή
ἀν δηλώνει μόνο τὴν ἄρνηση.
Ὀλόκληρη, ἀν καταφάσκει πλήρες
τὸ αἰνιγμα τῆς ζωῆς
γιά χαρὰ καὶ ἀλήθεια
ἔχοντας ἀνατρέψει ἐκ τῶν προτέρων
τὴ βία καὶ τὸ σκοτάδι τοῦ ἐνθάδε.

Melbourne 13-10-98

Η ΛΥΡΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ*

*Τὴν ὥρα πού συνελήφθη τὸ τοπίο
στὰ δάκτυλα τοῦ πεπρωμένου.*

Α. Ἐμπειρίκος

Ὡρα τοῦ τοπίου
καὶ τοπίο τῆς ὥρας
οἱ σταθερές συντεταγμένες
λυρικῆς στιγμῆς.
Τίποτε ἄλλο δὲν θὰ χρειασθεῖ
γιὰ ν' ἀπομακρύνεις
τὰ δάκτυλα τοῦ πεπρωμένου
ἀπ' τὸ λαιμὸ τοῦ ἥλιου
ἐνοχα οὕτως ἢ ἄλλως προαιωνίως
ἀναίμακτους στραγγαλισμούς.
Ἔτσι θὰ φέρεις πίσω τὰ πουλιὰ
ποὺ πέταξαν τρομαγμένα
πρὸς ἄγνωστες κατευθύνσεις
ἢ λιποθύμησαν στὴ χούφτα σου
θύματα νωπὰ
ἀνυπεράσπιστης ἀθωότητας.

Sydney-Brighton Le Sands 18-10-98

* Χαρισμένο στὸν φίλο ζωγράφο Ν. Κυπραῖο.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΕΣ

- Σχέση = κοινή πορεία
για κοινὰ συμφέροντα.
Σχῆμα = ὁλοκληρωμένος κύκλος
κοινῶν συμφερόντων.

Sydney-Brighton Le Sands 20-10-98

ΣΕΙΣΜΟΣ

*Αν γίνεται στὴ γῆ
ἔχουμε ἐρείπια σπιτιῶν.
*Αν γίνεται στὸν οὐρανὸ
ἔχουμε βροχὴ διαπτόντων ἀστέρων.

Sydney-Redfern 20-10-98

ΤΑ ΓΕΡΑΣΜΕΝΑ ΕΙΔΩΛΑ

*Πόσο μοιάζουν μεταξύ τους
τὰ γερασμένα εἰδωλα.*

Μάνος Ἐλευθερίου

Κανονικά δὲν θά ἔπρεπε νὰ μοιάζουν
διόλου μεταξύ τους
τὰ ὅποιαδήποτε εἰδωλα
ἂν εἶδωλο εἶναι πράγματι μονάχα
ὅ,τι θεοποίησε ἡ προσωπική μας λατρεία
σὲ ὦρα παροξυσμοῦ
δηλαδή σὲ κρίση παράφορης ἀγάπης
ποὺ μᾶς ἔριξε ἔξω ἀπ' τὸν κανόνα
καὶ τὴν εὐπρέπεια τοῦ κοινοῦ μέτρου.
Ὅμως ὅταν προστίθεται κι ἡ φθορὰ
σὰν πατίνα τοῦ χρόνου
δίνοντας ἄφεση στὶς λαμπερὲς ὑπερβασίες
τοῦ παρωχημένου ἄφρονος οἴστρου
συμφιλιώνονται ξανὰ οἱ αἰχμηρὲς κορυφώσεις
στὸ σημεῖο μηδὲν τῆς κινήσεως
καὶ δεσπόζει ἐκ νέου παντάνασσα ἡ ἀδράνεια
πάνδημη γαλήνη.

Sydney-Brighton Le Sands 28-10-98

ΣΤΗ ΓΕΜΩΣΗ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

*Τότε πού τοῦ 'παιρναν τοῦ ἀνθρώπου τῇ μιλιᾷ
οἱ ξωθιές, αὐτὸς μιλοῦσε.*

Ἐλύτης

Δὲν χρειάζεται ἀλήθεια παρὰ ἓνα
ἀπλὸ πρόσχημα
γιὰ ν' ἀρχίσει ὁ κόσμος νὰ κυλᾷ
ν' ἀποδιοργανώνεται
κατὰ ἓνα τελείως ἰδιόρρυθμο τρόπο
δίνοντας ὡς γινόμενο μιὰ σύνθεση
πέρ' ἀπ' τὸν κυβισμό
τὸν σουρεαλισμὸ
ἢ τὸ ἀνευθυρίαστο παράλογο.

Sydney-Brighton Le Sands 29-10-98

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Ποιὸ λόγο ἐκφράζει τὸ χέρι σου
καθὼς κινεῖται
ποιὸ νόμο ἀκολουθεῖ;
Ἀποκρυπτογραφώντας τίς λέξεις
κάνεις κινήσεις θεοπρεπέστερες
μὲ πρώτη τὴν ἀδράνεια.

Sydney-Brighton Le Sands 30-10-98

Ο ΛΗΕΙΑΡΧΟΣ

Δέν θὰ τὸν συμπαθήσω ποτὲ
αὐτὸν τὸν ὑπάλληλο τοῦ Δημοσίου
ποὺ ἀρέσκεται ν' ἀσχολεῖται ἀδιαλείπτως
μὲ τὰ κατ' ἐξοχὴν ἰδιωτικά.
Ὑποκρίνεται πῶς καταγράφει ἐπισήμως
μὲ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον
γεννήσεις καὶ γάμους κι ἄλλα γεγονότα
τοῦ ἐν ὑγείᾳ ἐξελισσόμενου οἰκογενειακοῦ βίου
ἀλλὰ τ' ὄνομά του τὸν προδίδει ψευδόμενο
ἀφοῦ καταχωρίζει λήγουσες στιγμὲς
ὀριστικὲς καταλήξεις τῶν ἀνθρωπίνων.

Sydney-Brighton Le Sands 30-10-98

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΠΥΡΟΣ

Ἐνῶ ἡ ἀρμύρα νηστική
ραπίζει τὰ πλευρά τοῦ σκάφους.

N. Καροῦζος

“Ὅποιος δὲν ἔνιωσε τὸ σῶμα του ἀκυ-
βέρνητο πλεούμενο
σὲ σαρκοβόρο πόντο
θὰ πεῖ πῶς δὲν ἐγνώρισε καμιὰ περιπέτεια
δὲν μαστιγώθηκε ἀπὸ ἀνέμους καὶ βροχὴ
καταιγίδας
μήτε τοῦ δάγκωσε τὰ βλέφαρα νερὸ θαλασσινὸ
ὁμοούσιο τῶν παιδιόθεν δακρύων.

Sydney-Brighton Le Sands 31-10-98

ΑΝΤΙΣΤΑΘΗΚΕ

*Τὰ χίλια σώματα τοῦ ἀνέμου
καί τὸ ἓνα τοῦ ἀνθρώπου.*

Ἑλύτης

Ἀντιστάθηκε!

Ὅπου κι ἂν τόλμησαν νὰ τὸν βιάσουν
ἀντιστάθηκε

κι οὔτε πού ἐνδιαφέρθηκε γιὰ παρατηρητὲς
νὰ ἔχει μιὰ μαρτυρία ἐπὶ τέλους
ὅτι δὲν πέρασε ἀνενόχλητος
μήτε ἀβρόχοις ποσὶ
τὴν ἀφρισμένη θάλασσα τοῦ κόσμου.

Sydney-Brighton Le Sands 4-11-98

ΤΑ ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Καταντᾷ πολὺ πληκτικὸ γιὰ τοὺς εὐαίσθητους
τὸ νὰ μιλᾷς γιὰ ἐπείγοντα καὶ πρακτικὰ
πράγματα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τ' ἀγνοήσῃ
ὁ χύδην ὄχλος
ἀφοῦ οὕτως ἢ ἄλλως τὰ βλέπει χρηστικὰ
ἐκ τῶν προτέρων χλευάζοντας τ' ὄνειρο.
Ἡ μεγάλη ἀλήθεια τοῦ μύθου
εἶναι νὰ ζεσταίνει χωρὶς φωτιὰ
νὰ παρηγορεῖ μνημονεύοντας μόνο
ὀνόματα
νὰ μεταθέτει ἀνωδύνως σὲ μιὰ ἀκτὴ
ποὺ δὲν σχίζει
ἀλλὰ συρράπτει στεριὰ καὶ θάλασσα.

Sydney-Brighton Le Sands 9-11-98

Η ΠΙΣΤΗ ΑΡΘΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ

Ἀνάγκη νὰ μετατρεπόμαστε κάθε στιγμή σέ εἰκόνα.
Ἑλύτης

Κυλᾶ ὁ χρόνος κι ἀπ' τὸ νερὸ πιὸ γρήγορα
ὁ χρόνος ὁ προσωπικός τοῦ καθενὸς
καὶ τίποτα τριγύρω δὲν συν-κινεῖται
ὄχι ἀπὸ ἀδιαφορία
ἀλλ' ἀπὸ ἀδιάβλητη ἐνδοστρέφεια.
Τὰ κτιστὰ δὲν θὰ ἦταν καλὰ λίαν
ἂν δὲν ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ ἐκ γενετῆς μονα-
δικότητα
ποὺ ἂν πρόκειται γιὰ ζωντανὰ τὴν παρεξηγοῦμε
δὲν τὴν ἀντέχουμε
κι ἀπὸ καθαρὴ παρανόηση τὴ λέμε μοναξιά.
Τὸ κρύσταλλο ποὺ σπάζει ἀπρόβλεπτα
ἐλευθερώνει μιὰ τεράστια δέσμη φωτὸς
κι ὁ θόρυβος ἐνὸς τέτοιου θανάτου
δὲν εἶναι
παρὰ ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων.
Ὅταν τελειώνει μιὰ προσωπικὴ ἱστορία
ἀκολουθεῖ πάντα ἓνα ἐπιμύθιο
μὰ κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ ρωτήσῃ πρὸς τί.
Τὸ θαῦμα εἶναι συνεχῶς ἐπὶ θύραις
ἡ πίστη ἀρθρώνεται στὴ σιωπὴ
τῶν δ' ἀμυγχανῶν ὁ θεὸς πόρον οἶδε!

Sydney-Brighton Le Sands 11-11-98

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ (Β')

«ὅς δ' ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν».

Ματθ. 16,25

Ἦταν ἡ ζωὴ μου μόνο μιὰ ζαριὰ
ἔπαιξα μαζί σου καὶ τὴν ἔχασα·
πρὶν τὸ καταλάβω ἔπεσε ἡ βραδιὰ
ἔφηβος γεννήθηκα καὶ γέρασα!

Sydney-Brighton Le Sands 14-11-98

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ

Συνωμοτοῦμε θὰ πεῖ
ὀρκιζόμαστε συγχρόνως
τὸν ἴδιο ὄρκο καὶ στὸν ἴδιο Θεὸ
κι ὅσοι δὲν σέβονται Θεὸ καὶ ὄρκους
ἅς τὸ σκεφτοῦνε!

Sydney-Brighton Le Sands 14-11-98

ΘΕΙΑ ΔΙΚΗ

*“Όλα τὰ πράγματα ἀποκτοῦν ἓνα κέντρο
τῇ στιγμῇ πού χάνονται.*

X. Βλαβιανός

Τὰ πόδια πού δέν περπατοῦν
θὰ ἀτονήσουν·
τὰ μάτια πού δέν βλέπουν
θὰ σβήσουν·
τὰ χέρια πού δέν δικαιιοπραγοῦν
θὰ μαραθοῦν·
τ' αὐτιά πού δέν ἀκοῦνε
θὰ κλείσουν.
Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Sydney-Brighton Le Sands 1/2-12-98

ΙΔΙΟΠΡΟΣΩΠΙΑ ΑΚΑΤΟΡΘΩΤΗ

Τὸ φύλλο τοῦ δέντρου
δὲν εἶναι μόνο τοῦ δέντρου
ὅσοι ἀγαποῦν τὸ πράσινο
πῆραν κάτι ἀπ' αὐτὸ
κι ἄλλοι ἀκόμῃ θὰ πάρουν·
τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 3-12-98

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

«Καὶ ρώτησε τὸ σύμπαν σχεδὸν ποιά εἶναι
ἡ μεγαλύτερη ἀντίστασις καὶ στερεότης
τοῦ κόσμου.»

Γιάννης Τσαρούχης

Ἀπ' τῇ σκιά ὡς τὸ ἡμίφως
δυὸ δάχτυλα καὶ κάτι
κι ὅμως σ' αὐτὸ μονάχα τὸ ἐμβαδὸν
καλεῖσαι νὰ ἀσκήσεις
τὶς πέντε σου αἰσθήσεις καὶ τὴ διαίσθηση
ψάχνοντας τὴν ἀλήθεια
καὶ γυμνάζοντας τὴν πίστη σου.

Sydney-Brighton Le Sands 4-12-98

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Στὰ σχέδια ἡ μέρα ἔδειχνε ἀτελεύτητη.

Κ. Δημουλά

Ἐν τινι μέτρῳ συμμερίζομαι τὸ παράπονο
για τὸ λίγο τοῦ κόσμου
τὴ δίψα γιὰ παράταση τοῦ θάμβους
στὴν ἀνθισμένη γαζία
τὴ θλίψη γιὰ τὶς συνεχεῖς διαψεύσεις
τὴ διαμαρτυρία γιὰ τὸν δραπέτη ἔρωτα.
Ἐν τούτοις στὸν σχεδιασμὸ τῆς ἡμέρας
εἶχε περιληφθεῖ μὲ ψιλὰ γράμματα
κι ἡ ἀντοχὴ τῶν ὕλικῶν
ποὺ δὲν ἐπέτρεπε ψευδαισθήσεις.
Μήπως λοιπὸν ὁ θρῆνος γιὰ τὸ βραχύβιο
εἶναι ὁ ὕμνος γιὰ τὴν εὐγένεια τῶν κτιστῶν;

Sydney-Brighton Le Sands 5-12-98

ΤΟ ΣΚΙΤΣΟ

«Μόνο ό Εύκλείδης είδε
τήν όμορφιά γυμνή.»

Marianne Moore

Λιπόσαρκο σάν ύποψία
αύθεντικό σάν σκελετός
άνολοκλήρωτη ύπόσχεση
κατανυκτική νοσταλγία.

Sydney-Brighton Le Sands 14-12-98

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ

Κι ἡ θάλασσα
τὸ αἶμα ποὺ χύνεται ἀπὸ καταβολῆς κόσμου
ἄλλαξε χρῶμα
γιὰ νὰ μὴν τρομάζουμε.

Sydney-Brighton Le Sands 17-12-98

AD INFINITUM

Ἡ γλῶσσα ποτὲ δὲν ξεπέφτει
 σὲ στατικὸ μνημεῖο τοῦ λόγου.
Εἶναι σὰν τὸν μοῦστο
 πὺς ὅσο περνᾷ ὁ χρόνος
 κι οἱ ζυμώσεις προχωροῦν
 δὲν ἰσοδυναμοῦν πιά τὰ κιλά
 πὺς κλείσαμε στὸ βαρέλι
 μὲ τοὺς βαθμοὺς τοῦ οἴνοπνεύματος
 πὺς συνεχῶς ἀνεβαίνουν.

Sydney-Brighton Le Sands 17-12-98

ΡΑΚΗ ΠΕΝΗΤΩΝ

Νέφη καὶ σύννεφα
καμιὰ σχέσηη μὲ τὸ νερό.
Ράκη πενήτων ποὺ ἀναλήφθηκαν
κι ὁ ἄνεμος τὰ περιφέρει
σὲ λιτανεία.

Sydney-Brighton Le Sands 19-12-98

ΣΤΗΝ ΥΓΡΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ

«Ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ...»

Ματθ. 5,19

Μιὰ φράση μόνο ἂν ζήσει ὁ καθένας

στὴ σύντομη ζωὴ

θά 'χει φυτέψῃ ἀνεξίτηλα

τὸ δικό του σημεῖο στίξεως

στὴν ὑγρὴ ἐπιφάνεια τοῦ κόσμου.

Sydney-Redfern 24-12-98

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΕΙ

Τοῦ ποιητῆ τὸ ἔργο ἀπλὸ
καὶ συγκεκριμένο:
καθὼς εἶναι ἀνειδίκευτος ἐργάτης
κάνει μόνο θελήματα
χωρὶς νὰ περιμένει πληρωμή.
Ὅμως εἶναι κι ὁ πρῶτος πὺ θὰ δεῖ
τὴν κοπριά ν' ἀνθίζει.

Sydney-Brighton Le Sands 24-12-98

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗ ΕΧΟΝΤΟΣ

*Τί Σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ;
(Σπιχηρόν 26ης Δεκεμβρίου)*

Θὰ πάρω τὸ λευκὸ τοῦ χιονιοῦ
τὴν ἀντοχὴ τοῦ γρανίτη
τὴν μὴ ἀντίσταση τοῦ ἐντόμου
στὸν περαιτέρω τεμαχισμό
κι ὅλα αὐτὰ ἀπὸ Σένα
θὰ τὰ φέρω σὲ Σένα
ὅπως ὁ μικρὸς σπάει τὸν κουμπαρά
μ' ἐκεῖνα πού τοῦ ἴδινες
καὶ σοῦ παίρνει γραβάτα.

Sydney-Carss Park 30-12-98

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Λιτανεία χρωμάτων	9
2. Ὁ κύκνος τοῦ Botany Bay	10
3. Οἱ ποιητές	11
4. Ἴνα πληρωθῇ τὸ ρηθέν	12
5. Ἡ μέσα σάρκα	13
6. Ἀναζητώντας ταυτότητα	14
7. Συνὸς λόγος	15
8. Ἡ γένεση τῶν συνωνύμων	16
9. Ἡ ἀμοιβαία εὐνοια τῶν πενήτων	17
10. Πρευστὰ σημεῖα στίξεως	18
11. Σὲ κατάσταση ναυαγοῦ	19
12. Μητέρες καὶ παρθένοι	20
13. Οἱ ἀθῶοι	21
14. Ἀνοικτὰ αἰνίγματα	22
15. Μυθικὴ ἀλλὰ ὄχι μυθώδης	23
16. Ἡ μικρὴ Παναγιώτα	24
17. Οἱ προσήλυτοι τοῦ ἄλλου κόσμου	25
18. Ὠρεὶς σφαγῆς	26
19. Ἡ σιωπὴ	27
20. Ἡ ἀντίφαση στοὺς ὅρους	28
21. Τὸ ἦθος τῶν ἀγαλμάτων	29
22. Τὸ χρονικὸ μιᾶς χίμαιρας	30
23. Οἱ φωνασκοῦντες	31
24. Δημοκρατικὴ σκέψη	32
25. Desperados	33
26. Παρά-πονο	34

27.	Βάπτισμα θανάτου	35
28.	Φαῦλος κύκλος	36
29.	Ὅριστικὸν ὑστερόγραφο	37
30.	Τὸ ἀόρατον σκῆπτρον	38
31.	Σὲ χρόνον ἀνύποπτον	39
32.	Ἡ πρώτη πανσέληνος	40
33.	Μόνον εἰκόνες	41
34.	Ἡ περαιτέρω διαμεσολάβηση	42
35.	Οἱ γερανοὶ τοῦ λιμανιοῦ	43
36.	Προμηθεὺς λυόμενος	44
37.	Νῆμα καὶ μνῆμα	45
38.	Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ (Β')	46
39.	Ἄγραφο πεπρωμένο	47
40.	Τὰ καθέκαστα	48
41.	Ἡ παγίδα τῆς οὐτοπίας	49
42.	Τὸ θεήλατον γένος	50
43.	Ἡ ζωὴ εἶναι φλόγα	51
44.	Τὸ ξύλον καὶ ἡ πέτρα	52
45.	Ἡλίου φαινότερον	53
46.	Τὸ λάθος	54
47.	Στὸ κρῦον καὶ τὸν καύσωνα	55
48.	Βαθμιαία καταλλαγή	56
49.	Ἀνυποψίαστοι θεατρίνοι	57
50.	Λέξεις καὶ τρύπες	58
51.	Χτυποῦν τὰ τύμπανα	59
52.	Κεραυνὸς ἐν αἰθρίᾳ	60
53.	Τὸ προνόμιον τῆς ντροπῆς	61
54.	Ἡμιτελὴς προσπάθεια	62
55.	Δέηση	63
56.	Φωνὴ δικαιοσύνης	64
57.	Τὸ μέτρο τοῦ ἐγκλήματος	65

58. Ἡ διαλεκτικὴ τῶν δακρύων	66
59. Ἰχνογράφημα ἐν κινήσει	67
60. Ἐκπαίδευση κληρωτοῦ	68
61. Ἡ πρόκληση τοῦ τυχαίου	69
62. Ὁ χρησμός τῆς χλόης	70
63. Ὁ λυγμός τοῦ νεροῦ	71
64. Ἐξορκισμός	72
65. Μακάβρια συνεργασία	73
66. Σὰ ν' ἀντιγράφουν ἀπὸ μνήμης	74
67. Τὸ κλειδί τοῦ σόλ	75
68. Πόνος καὶ χρόνος	76
69. Βίοι συνάλληλοι	77
70. Ὁ μῦθος	78
71. Ἀνευλαβὴς ἀπορία	79
72. Θαλασσοβρεγμένο ἀπόγευμα	80
73. Πληθωρισμοί	81
74. Οἱ ὅροι τοῦ θαύματος	82
75. Τὸ πρόσωπο τῶν κυμάτων	83
76. Ἔρως καὶ θάνατος	84
77. Ἡ πλήξη τῶν ἐφήβων	85
78. Ἐσπερινὴ ἐλεγεία	86
79. Ἡ ἐκδίκηση τῶν ἀγαλμάτων	87
80. Μεταμορφώσεις (Β')	88
81. Ἡ τάξη τῶν προνομιούχων	89
82. Παράξενος συνομιλητὴς	90
83. Ἡ μετέωρη ἡμερομηνία λήξεως	91
84. Τραγωδία ἢ ὄνειρογέννητη	92
85. Πειθαρχία κινήσεων	93
86. Οἱ διαπληκτισμοὶ τῶν μνηστήρων	94
87. Περισυλλέγοντας ναυαγούς	95
88. Ἡ σιωπῶσα ἀρετὴ τοῦ κτιστοῦ	96

89.	Μεῖνε ἐκεῖ ποῦ εἶσαι	97
90.	Ἐρωτας	98
91.	Ἡ ἀσφυξία τῆς μάζας	99
92.	Ὁ ἀδιαίρετος οἶστρος	100
93.	Ἡ γειτνίαση μὲ τὸν Ἄδη	101
94.	Κλωτσιὰ στὴν πόρτα	102
95.	Λέξεις μισές κι ὁλόκληρες	103
96.	Ἡ λυρική στιγμή	104
97.	Ἐτυμολογίες	105
98.	Σεισμός	106
99.	Τὰ γερασμένα εἰδῶλα	107
100.	Στὴ γέμωση τοῦ φεγγαριοῦ	108
101.	Χειρονομία	109
102.	Ὁ Ληξίαρχος	110
103.	Βάπτισμα πυρός	111
104.	Ἀντιστάθηκε	112
105.	Τὰ ἐπείγοντα καὶ τὰ πρακτικά	113
106.	Ἡ πίστη ἀρθρώνεται στὴ σιωπὴ	114
107.	Μονοκονδυλιά (Β΄)	115
108.	Συνωμοσία	116
109.	Θεία Δίκη	117
110.	Ἰδιοπροσωπία ἀκατόρθωτη	118
111.	Μέτρα καὶ παράμετροι	119
112.	Ὁ ἔρωτας ποῦ σκοτώνει	120
113.	Τὸ σκίτσο	121
114.	Διευκολύνσεις	122
115.	Ad infinitum	123
116.	Ράκη πενήτων	124
117.	Στὴν ὑγρὴ ἐπιφάνεια	125
118.	Ὁ πρῶτος ποῦ θὰ δεῖ	126
119.	Ἡ συμβολὴ τοῦ μὴ ἔχοντος	127